

ການປະເມີນຜົນ ວຽກງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກ
ເສື້ອໂຄ່ງ ຢູ່ທີ່ ປາສະງຫວນ ແຫ່ງຊາດ ນັ້ງແອດ - ພູເລີຍ

**Lao PDR
Program**
ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ

ໂດຍ: ສັນຕິ ໄຊປັນຍາ, ດຣ. ອາລິນ ຈອນສັນ ແລະ ມະໄລຄຳ
ດວງດາລາ
ເມສາ 2006

ການປະເມີນຜົນ ວຽກງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກ ເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ທີ່ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ

ຫົວຂໍ້ເພື່ອອ້າງອີງ

ສັນຕິ ໄຊບັນຍາ, ດຣ. ອາລິນ ຈອນສັນ ແລະ ມະໂລຄາ ດວງດາລາ, ເມສາ 2006. ການປະເມີນຜົນ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ທີ່ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ

ເອກະສານສະບັບນີ້ ອະນຸຍາດໃຫ້ ອົງການຕ່າງໆ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຈະພົມ ຫຼື ນຳເອົາຂໍ້ມູນ ຈາກເອກະສານສະບັບນີ້ ເພື່ອການສຶກສາໂດຍບໍ່ໄດ້ຫາຜົນກຳໄລ ກໍ່ສາມາດ ໂດຍບໍ່ຕ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດ ຈາກອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ແຕ່ຕ້ອງອ້າງອີງຜູ້ຂຽນ.

ໜ້າປົກ

ຮູບສຳມະຊິກ ໃນທີມງານ ກຳລັງເລືອກ ແລະສຳພາດຊາວບ້ານ (ຖ່າຍພາບໂດຍ: ທ. ສັນຕິ ໄຊບັນຍາ, ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສ ປ ປ ລາວ). ຮູບໜ້າປົກ ແມ່ນ ພູເລີຍ. (ຖ່າຍພາບໂດຍ: ດຣ. ອາລິນ ຈອນສັນ, ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສ ປ ປ ລາວ).

ບ່ອນເກັບເອກະສານ

ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສ ປ ປ ລາວ
ໜ່ວຍ 17, ບ້ານ ສີສະຫວາດ, ເມືອງ ຈັນທະບູລີ
ແຂວງ ນະຄອນຫຼວງ ວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
ໂທ/ແຟັກ 856 21 215400 & 243602
Email: wcslao@wcs.org

ຜົນໄດ້ຮັບ, ການແປຄວາມໝາຍ, ການສະຫຼຸບ ແລະຂໍ້ສະເໜີແນະຕ່າງໆ ທີ່ ຂຽນຢູ່ບົດລາຍງານ ສະບັບນີ້ ເປັນຄວາມຄິດເຫັນ ຂອງຜູ້ຂຽນ ບົດລາຍງານເອງ ເຊິ່ງບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ນະໂຍບາຍ ຂອງອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ຫຼື ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງສປປ ລາວ ແຕ່ຢ່າງໃດ.

ສາລະບານ

1. ບົດນຳ	3
2. ພື້ນທີ່ສຳຫຼວດ	4
3. ວິທີການສຳຫຼວດ	5
3.1. ການຝຶກອົບຮົມ	5
3.2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ	5
3.3. ການປະເມີນຜົນ	5
3.4. ທີ່ມງານສຳຫຼວດ	6
3.5. ຂັ້ນຕອນການພົວພັນ	6
3.6. ຮູບແບບການສຳຫຼວດ	7
3.7. ການຄັດເລືອກ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ	7
3.8. ຂັ້ນຕອນການສຳພາດ	7
3.9. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ	8
4. ຜົນການສຳຫຼວດ	8
ເສື້ອໂຄ່ງ	10
ລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບສັດປ່າ	12
ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່	16
ພາກຫຼວດທົ່ວໄປ	18
ເອກະສານອ້າງອີງ	24
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍ	25
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍ	25
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ແຜນທີ່ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ	26
ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3: ແບບຟອມສຳພາດ	27

1. ບົດນຳ

ດັ່ງທີ່ຮູ້ດີແລ້ວວ່າ ກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ບັນຍັດໄວ້ວ່າ ສັດປ່າ ກໍ່ຄືຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເປັນຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດ, ໝາຍຄວາມວ່າ ປະຊາຊົນລາວ ບັນດາເຜົ່າ ທີ່ຢູ່ທ່າງໄກສອກຫຼີກ ມີສິດທີ່ຈະເອົາສັດປ່າມາເປັນອາຫານ ແຕ່ບໍ່ອະນຸຍາດ ໃຫ້ເອົາມາຂາຍ. ເນື້ອໃນຈິດໃຈ ຂອງກົດໝາຍແຫ່ງ ສປປ ລາວ ແມ່ນເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ນຳໄຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່ຢ່າງປະຢັດເພື່ອໃຫ້ມີໄຊ້ຍາວນານ. ແຕ່ໜ້າເສຍດາຍທີ່ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ຍັງບໍ່ເຂົ້າໃຈ ເຖິງເນື້ອໃນຈິດໃຈຂອງກົດໝາຍ. ເຊິ່ງມັນໄດ້ສະແດງອອກ ໂດຍການ ທຳລາຍຖິ່ນທີ່ຢູ່ອາໄສຂອງສັດປ່າ ແລະ ການລ່າສັດປ່າ ແບບດັບສູນເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ບໍລິໂພກ ຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຂາຍອອກໄປຕ່າງປະເທດ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ພືດ ແລະ ສັດ ສ່ຽງຕໍ່ການສູນພັນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເສືອໂຄ່ງ. ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ ຈະເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າທີ່ອາໄສທຳມະຊາດຢູ່ ໃນການດຳລົງຊີວິດທຸກຈົນ ຍ້ອນວ່າອາຫານການກິນບໍ່ພຽງພໍ. ເຊິ່ງມັນບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນຫຼຸດຜ່ອນ ຄວາມທຸກຈົນ ຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ. (ໄຊປັນຍາ 2006).

ສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ນຳໄຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບດັບສູນ ແມ່ນຍ້ອນຄວາມບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຫຼື ຜູ້ທີ່ເຂົ້າໃຈກໍ່ເມີນເສີຍຕໍ່ລະແບບກົດໝາຍຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າທີ່ດຳລົງຊີວິດ ຢູ່ໄກຊົດຕິດແທດ ກັບທຳມະຊາດ ບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ລະບົບກົດໝາຍຕ່າງໆ ຍິ່ງໄປກ່ວານັ້ນ ເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ເຫັນຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳໄຊ້. ເຊິ່ງມັນສະແດງອອກ ໃນການນຳໄຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບດັບສູນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງອາຫານຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຂາດເຂີນ, ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມສົມດຸນທາງທຳມະຊາດ ຫຼຸດໜ້ອຍລົງ ໃນໄລຍະຍາວ (ໄຊປັນຍາ ແລະ ຄົນອື່ນໆ. 2005).

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ດ້ານການອະນຸລັກ ອາດຈະເປັນຜົນໃນທັນທີທັນໃດ, ແຕ່ກໍ່ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນ ຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງປ່າສະງາຫວນ ແລະ ການອະນຸລັກສັດປ່ານາໆຊະນິດ. ການອະນຸລັກສັດປ່າກໍ່ຄືຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຍາມໃດກໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງມີ ການປະກອບສ່ວນ ຂອງທ້ອງຖິ່ນເພື່ອ ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນສຳເລັດໃນໄລຍະຍາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜົນ ຂອງການໂຄສະນາ ຈະເຫັນຊ້າ ຖ້າທຽບໃສ່ກິດຈະກຳອື່ນໆ ຂອງການຄຸ້ມຄອງປ່າສະງາຫວນ, ແຕ່ວ່າການສຶກສາ ແລະ ການປ່ຽນທັດສະນະ ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນບັນດາເຜົ່າ ເຖິງການນຳໄຊ້ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຢ່າງຖືກວິທີ ແມ່ນເປັນສິ່ງຈຳເປັນ (ເຈດຕະນາ ແລະ ຄົນອື່ນໆ 1997) ແລະ ເຖິງແມ່ນວ່າ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຈະບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງ ພຶດຕິກຳ ຂອງຄົນໄດ້ໂດຍກົງໂລດ ແຕ່ຖ້າວ່າ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ບໍ່ເຂົ້າໃຈແຈ້ງ ເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຕໍ່ໂຕເຂົາເຈົ້າເອງແລ້ວ ເຂົາເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ໃຫ້ ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ບໍ່ເປັນ ເຈົ້າການ ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຫຼົ່ານັ້ນ (ວັນນະລາດ & ແຮມໂຊລ 1999).

ໃນເດືອນ 7 ປີ 2004, ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ໄດ້ນຳສະເໜີ ຜົນ ຂອງການສຳຫຼວດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ແຫ່ງສປປ ລາວ ແລະແຜນຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອອະນຸລັກ ເສືອໂຄ່ງ ແລະເຍື່ອ ຂອງມັນໃຫ້ຢູ່ຄູ່ກັບປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງ ຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູ ເລີຍ ໃນຕໍ່ໜ້າ. ຜົນຂອງການສຳຫຼວດ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຈະແກ້ໄຂບັນຫາ ເສືອໂຄ່ງ ກິນສັດລ້ຽງ ຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້: ຖ້າເສືອກັດ ຫຼື ກິນສັດລ້ຽງ ຂອງໃຜ ຜູ້ນັ້ນຕ້ອງລາຍງານ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າ ທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ ເພື່ອກວດສອບ ແລະ ບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ ແລະປັບປຸງວິທີການລ້ຽງສັດ ຄື: ລ້ຽງຢູ່ຄອກ ແລະຢ່າປ່ອຍເຂົ້າ ປ່າ ແບບຊະຊາຍ, ນອກຈາກນັ້ນ ຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າເຂົ້າໃຈ ແລະ ແບ່ງດິນແບ່ງປ່າ (ຈອນສັນ ແລະຄົນອື່ນໆ 2004). ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການ ອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ ໂດຍວິທີ ການ ສ້າງຮູບແບບ ການໂຄສະນາຊະນິດຕ່າງໆ ເພື່ອນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ຕາມບ້ານເປົ້າໝາຍ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມຂ້າງປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ ແມ່ນໜຶ່ງໃນບັນດາ 5 ຈຸດປະສົງ ທີ່ສຳຄັນ ທີ່ສຸດທີ່ຈະຕ້ອງ ໄດ້ ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

2. ພື້ນທີ່ສຳຫຼວດ

ຢູ່ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 3 ແຫ່ງ ແລະເມືອງ ວຽງ ຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງ ພະບາງ ຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 2 ແຫ່ງ (ໃຫ້ເບິ່ງເອກະສານແນບທ້າຍທີ 1).

ເຫດຜົນທີ່ເລືອກ ສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ ກໍຍ້ອນວ່າ ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ແລະ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງ ຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ ຕ່າງດ້ານການອະນຸລັກ ຢູ່ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ. ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນ ທີ່ມີການ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃນ ການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງມາປີ 2004. ແລະ ອີກເຫດຜົນໜຶ່ງ ທີ່ຄັດເລືອກເອົາບ້ານເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນ ຍ້ອນ ຜົນຂອງ ການ ສຳຫຼວດ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບ ຂອງເສືອໂຄ່ງ ໃນປີ 2003 ຫາ 2004 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ບັນດາບ້ານ ເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນມີ ບັນຫາ ກ່ຽວກັບເສືອໂຄ່ງ ກິນສັດລ້ຽງ ໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ. (ຈອນສັນ ແລະຄົນອື່ນໆ 2004). ເຫດຜົນທີ່ ເລືອກ ຄ້າຍທະຫານເປັນບ່ອນ ລົງສຳຫຼວດ ກໍຍ້ອນວ່າ ພະນັກງານ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ ໃຫ້ ຄຳເຫັນວ່າບືນ ແລະ ລູກບືນທີ່ນາຍພານ ເອົາມາຍິງເສືອ ແລະ ສັດທີ່ເປັນອາຫານ ຂອງເສືອໂຄ່ງແມ່ນອາວຸດເສິກ ເຊິ່ງມີ ກອງທັບເທົ່ານັ້ນ ທີ່ເປັນກຳລັງປະກອບອາວຸດ.

3. ວິທີການສຳຫຼວດ

3.1. ການຝຶກອົບຮົມ

ປີ 2004 ພະນັກງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານອະນຸລັກ ຈາກອົງ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສປປ ລາວຄື: ທ່ານ ສຸລິສັກ ວັນນະລາດ, ທ່ານ ສັນຕິ ໄຊປັນຍາ ແລະ ທ່ານ ແຫວນວົງເພັດ ໄດ້ຈັດ ການ ຝຶກອົບຮົມ ດ້ານການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໃຫ້ທີມງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ ແລະ ເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ສະມາຊິກ ຂອງແຕ່ລະທີມງານ ປະກອບດ້ວຍ ລັດຖະກອນ ແລະຊາວບ້ານ (ໄຊປັນຍາ & ວັນນະລາດ 2004). ທັງສອງທີມງານ ໄດ້ຮັບການ ຝຶກອົບຮົມດ້ານ ການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ປ່າສະຫງວນ. ນອກຈາກນັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຍັງໄດ້ຮັບ ການຝຶກ ກ່ຽວກັບການ ວາງແຜນ, ການກຳນົດກິດຈະກຳ ເພື່ອໃຫ້ສອງຄ່ອງກັບ ສະພາບຕົວຈິງ ເພາະວ່າ ປະຊາຊົນຢູ່ ທີ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ ປະກອບດ້ວຍ ຊົນຊາດຊົນເຜົ່າ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ທາງດ້ານຄວາມເຊື່ອ ແລະ ພາສາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ. ຫຼັງຈາກນັ້ນທີມງານ ກໍ່ລອງຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ຢູ່ທີ່ບ້ານ ຫ້ວຍຕືນ (ຊື່ເກົ່າບ້ານ ເດິນບິນ), ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ, ບ້ານດັ່ງກ່າວ ແມ່ນຊົນເຜົ່າຢ້າວ.

ຄູຝຶກ ແລະຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ

ກໍ່ລອງຈັດຕັ້ງ

3.2. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ

ລະຫວ່າງວັນທີ 15/11/2004 ເຖິງ 30/12/2004, ທີມງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການ ອະນຸລັກ ຂອງ ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ ແລະ ເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ໄດ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ກິດຈະກຳ ຢູ່ 28 ບ້ານ ທີ່ຢູ່ໃນ ແລະ ອ້ອມຂ້າງ ເຂດອະນຸລັກ ເສືອໂຄ່ງ ກໍ່ຄືປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ (ໃຫ້ເບິ່ງເອກະສານແນບທ້າຍທີ 2)

3.3. ການປະເມີນຜົນ

ເພື່ອປະເມີນຜົນ ຂອງການເຄື່ອນໄຫວ ກິດຈະກຳ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກ ຂອງທີມງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກ ຢູ່ທີ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ. ໃນເດືອນ 11 ປີ 2006 ທ. ສັນຕິ ໄຊປັນ ແລະ ນ. ມະໄລຄຳ ດວງດາລາ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການສຳ ຫຼວດ ຢ່າງເປັນລະບົບ ຈຳນວນ 15% ຂອງຈຳ ນວນ ຄົນທັງໝົດ ຢູ່ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ ຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 3 ແຫ່ງ ແລະເມືອງ ວຽງ ຄຳ

, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 2 ແຫ່ງ ເຊິ່ງສະຖານທີ່ເຫຼົ່ານີ້ ເປັນບ່ອນ ທີ່ ທີມງານ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກ ໄດ້ຕັ້ງປະຕິບັດກິດຈະກຳ (ໃຫ້ເບິ່ງເອກະສານແນບທ້າຍທີ 2).

3.4. ທີມງານສຳຫຼວດ

ສະມາຊິກໃນທີມງານ ປະກອບມີ ທ. ສັນຕິ ໄຊປັນຍາ ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຊ່ວຍ ນ. ມະໄລຄຳ ດວງດາລາ, ຈາກອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກຫົວໜ້າປ່າສະງາຫວນ ແຫ່ງ ຊາດ ນ້ຳແອດ-ພູເລີຍ ແລະ ຫ້ອງ ການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ- ປ່າໄມ້ ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ ແລະ ເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະ ບາງ (ໃຫ້ເບິ່ງຕາຕະລາງທີ 1).

ຕາຕະລາງທີ 1: ທີມງານສຳຫຼວດ			
ວັນທີ	ສະຖານທີ່	ທີມງານ	ພາກສ່ວນ
21-28/10/ 2005	ເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ	ທ. ສັນຕິ ໄຊປັນຍາ	ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ
		ນ. ມະໄລຄຳ ດວງດາລາ	ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ
		ທ. ສິວອນ ສອນມະນີ	ຜູ້ປະສານງານເມືອງ, ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້
1-10/11/2005	ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ	ນ. ມະໄລຄຳ ດວງດາລາ	ອົງການ ອະນຸລັກ ສັດປ່າ
		ທ. ຄຳປານ ສຸວັນພອນ	ຫົວໜ້າປ່າສະງາຫວນ ແຫ່ງ ຊາດ ນ້ຳແອດ-ພູເລີຍ, ຮອງ ຫ້ອງ ການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ- ປ່າໄມ້
		ທ. ຄຳຫວັນ ພັນທະວົງ	ຫ້ອງການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ- ປ່າໄມ້

3.5. ຂັ້ນຕອນການພົວພັນ

ທີມງານເກັບກຳຂໍ້ມູນ ຢູ່ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 3 ແຫ່ງ ແລະເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 2 ຄ້າຍ. ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ ດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບ່ອນທີ່ ທີມງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ໄດ້ລົງໄປເຄື່ອນໄຫວ ກິດຈະກຳໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກ.

- ສະມາຊິກໃນທີມງານ ສະເໜີຈຸດປະສົງ ຂອງການສຳຫຼວດ ຕໍ່ເຈົ້າເມືອງ ແລະ ຫົວໜ້າປ່າສະງາຫວນ ແຫ່ງ ຊາດ ນ້ຳແອດ-ພູເລີຍ

- ຫົວໜ້າຫ້ອງວ່າການເມືອງ ປະກອບໃບກົດສຳພັນ ໃຫ້ທີມງານ ເພື່ອເໝີຕໍ່ນາຍບ້ານ ບ່ອນທີ່ຈະລົງສຳຫຼວດ
- ທີມງານສະເໜີ ໃບກົດສຳພັນ ຕໍ່ພາກສ່ວນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມລຳດັບ
- ທີມງານຈົກສະຫຼາກເອົາຜູ້ ທີ່ຈະໃຫ້ສຳພາດ ຈາກຈຳນວນ 20 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 5 ແຫ່ງ

3.6. ຮູບແບບການສຳຫຼວດ

ຢູ່ໃນແບບຟອມສຳພາດ ປະກອບດ້ວຍ 43 ຄຳຖາມ, ບາງຄຳຖາມ ກໍ່ເປັນ ຄຳຖາມທີ່ມີຄຳຕອບ ຢູ່ແລ້ວພຽງແຕ່ ໝາຍເອົາຕາມຄຳຕອບ ຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ແລະບາງຄຳຖາມກໍ່ເປັນຄຳຕອບ ທີ່ຂຽນຕາມຄວາມຄິດ ແລະ ຄຳຕອບ (ໃຫ້ເບິ່ງເອກະສານແນບທ້າຍທີ 3). ທຸກຄຳຖາມ ແມ່ນຖາມ ກ່ຽວກັບ ກິດຈະກຳທີ່ ທີມງານ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ລົງໄປເຄື່ອນໄຫວ.

ການສຳພາດ ເປັນການສຳພາດ ແບບເປັນກັນເອງ ແລະ ສາມາດຖາມໄດ້ຫຼາຍວິທີ ໂດຍຜູ້ສຳພາດ ສາມາດ ປຸງ ຄຳເວົ້າ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຟັງເຂົ້າໃຈງ່າຍ ທີ່ສຸດເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ທີ່ສົມບູນ ເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄປໄດ້.

3.7. ການຄັດເລືອກ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ

ສູນສະຖິຕິ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຈຳນວນພົນລະເມືອງ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ໃນ ການຄິດໄລ່. ດັ່ງທີ່ກ່າວແລ້ວນັ້ນວ່າ, ການສຳຫຼວດ ຂອງເຮົາແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຢູ່ເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ ຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 3 ແຫ່ງ ແລະເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ຈຳນວນ 10 ບ້ານ ແລະ ຄ້າຍທະຫານ 2 ແຫ່ງ. ວິທີການຄັດເລືອກ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ແມ່ນຈົກສະຫຼາກເອົາ ໂດຍທີມງານຈະຂຽນຊື່ພົນທຸກຄົນໃນບ້ານ ທີ່ມີ ອາຍຸ 10 ປີຂຶ້ນໄປ ລົງໃສ່ເຈ້ຍ ແລ້ວຈົກເອົາຕາມຈຳນວນ ທີ່ຕ້ອງການ ຜູ້ທີ່ມີຊື່ ຢູ່ເຈ້ຍນ້ອຍ ທີ່ຈົກໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ ຕອບຄຳຖາມ. ແຕ່ການຄັດເລືອກ ຢູ່ທີ່ຄ້າຍທະຫານ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດວິທີ ຈົກສະຫຼາກ ເພາະວ່າທະຫານ ທີ່ປະຈຳ ການຢູ່ທີ່ຄ້າຍມີໜ້ອຍ, ພວກເຮົາພຽງແຕ່ຄັດເລືອກ ຕາມຈຳນວນ ທີ່ເຮົາຕ້ອງການ ແລ້ວກໍ່ສຳພາດ.

3.8. ຂັ້ນຕອນການສຳພາດ

ໄລຍະເວລາ ໃນການສຳພາດ ຢູ່ແຕ່ລະເມືອງ ໄຊ້ເວລາລະຫວ່າງ 8-10 ມື້ ເພື່ອໃຫ້ຕາມຈຳນວນ ທີ່ຕ້ອງການ ແລະ ການສຳພາດແຕ່ລະຄົນໄຊ້ເວລາ ປະມານ 30-45 ນາທີ ຈຶ່ງສຳເລັດ. ການສຳພາດຈະຊ້າ ຫຼື ໄວ ກໍ່ຂຶ້ນຢູ່ກັບ ຜູ້ໃຫ້ ສຳພາດ ວ່າເຂົາເຈົ້າ ເຂົ້າໃຈພາສາລາວລຸ່ມດີສຳໃດ, ເປັນຄົນຂ້ອຍບໍ່ ແລະ ຄຳຖາມແຈ້ງບໍ່. ທີມງານຈະສຳ ພາດຊາວບ້ານ ຢູ່ຕາມເຮືອນ ແລະ ຢູ່ຕາມບ່ອນເຮັດວຽກ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງ ການລົບກວນ ເວລາເຮັດ ວຽກຂອງ ເຂົາເຈົ້າ. ທີມງານຈະເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການສ້າງຄວາມລັງເຄີຍ ກັບຊາວບ້ານກ່ອນ, ໂດຍການຖາມ ຂ່າວ ຄາວຕາມພາສາຊາວບ້ານ ຈາກນັ້ນຈຶ່ງກ້າວສູ່ ປະເດັນທີ່ເຮົາ ຕ້ອງການຖາມ, ໃນລະຫວ່າງ ການສຳພາດຢູ່ນັ້ນ ຖ້າ ຜູ້ໃຫ້ສຳ ພາດ ສະແດງອາການເມື່ອຍ, ບໍ່ສະດວກ ທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມ, ອາຍ ແລະ ບໍ່ເຂົ້າໃຈ ທີມງານກໍ່ຈະປຸງ

ເລື່ອງສົນທະນາ ນາທັນທີ ໂດຍຫາບົດສົນທະນາທີ່ມ່ວນຊື່ນ ແລະ ກ່ຽວກັບການດຳລົງຊີວິດ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກຜ່ອນຄາຍ ແລະ ສະບາຍໃຈ, ຈາກນັ້ນຈຶ່ງສືບຕໍ່ການສຳພາດບາງ ບ້ານກໍ່ຕ້ອງ ໄຊ້ພາ ສາແປ ເຊັ່ນ: ພາສາລາວສູງ ແລະ ພາສາຂະມຸ.

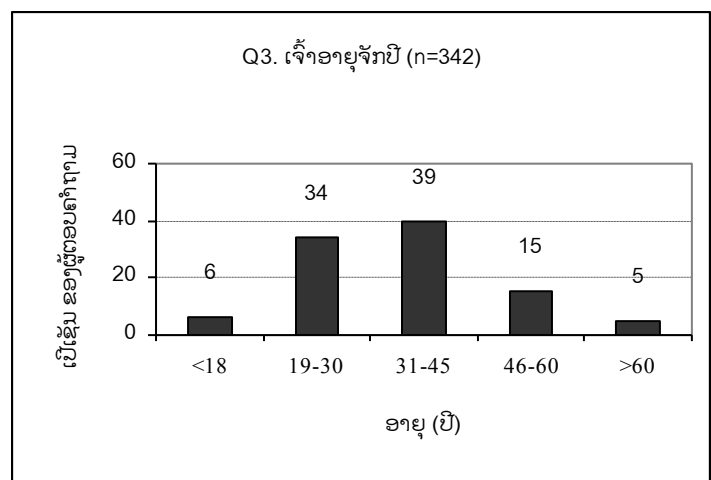
3.9. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນ

ຫຼັງຈາກເກັບຂໍ້ມູນຢູ່ພາກສະໜາມ ເປັນທີ່ຮຽບຮ້ອຍແລ້ວ ນ. ມະໂລຄຳ ດວງດາລາ ກໍ່ປ່ອນຂໍ້ມູນທັງໝົດ ເຂົ້າເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ. ຈາກນັ້ນ ທ. ສັນຕິ ໄຊປັນຍາ ກໍ່ວິເຄາະຂໍ້ມູນເພື່ອສຶກສາຜົນຂອງການສຳຫຼວດ. ວິທີການວິເຄາະແມ່ນວິເຄາະຕາມ ແຕ່ລະຄຳຖາມ.

4. ຜົນການສຳຫຼວດ

ທີມງານຖາມ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຈຳນວນ 455 ຄົນ ຄິດເປັນເປີເຊັນ: ຊາຍ 60% ແລະຍິງ 40% ວ່າເຂົາເຈົ້າຍິນດີ ໃຫ້ພວກເຮົາສຳພາດບໍ່. ປະກົດວ່າມີພຽງ 342 ຄົນເທົ່ານັ້ນຍິນດີໃຫ້ຖາມ (75%) ແລະ ອີກ 25% ບໍ່ຍິນດີໃຫ້ຖາມ. ເຫດຜົນທີ່ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ຖາມກໍ່ຍ້ອນວ່າ ຍ້ານ, ອາຍ ແລະ ບໍ່ແນ່ໃຈວ່າ ຂໍ້ມູນ ທີ່ເຂົາເຈົ້າບອກມານັ້ນ ຈະມີຜົນສະທ້ອນຫຍັງຕໍ່ໂຕເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ອີກເຫດຜົນໜຶ່ງກໍ່ຍ້ອນວ່າ ເຂົາເຈົ້າຍ້ານວ່າ ຈະມີໜ່ວຍງານໃດໜຶ່ງ ພະຍາຍາມຖາມເອົາຄວາມລັບຈາກເຂົາເຈົ້າ.

ໃນຈຳນວນບັນດາ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ທີ່ຍິນດີໃຫ້ຖາມ ສ່ວນ ໃຫຍ່ແມ່ນ ຢູ່ລະຫວ່າງອາຍຸ 31 ຫາ 45 ປີ ຫຼື ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ (39%), ລອງລົງມາ ກໍ່ແມ່ນ ຜູ້ທີ່ມີອາຍຸລະຫວ່າງ 19 ຫາ 39 ປີ ຫຼື ຄິດເປັນເປີເຊັນເທົ່າກັບ (34%) (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາຟຟິກທີ Q3). ກຸ່ມ ຄົນທີ່ມີອາຍຸ ລະຫວ່າງ 19 ຫາ 45 ປີ ເປັນກຸ່ມ ຄົນທີ່ສ້າງ ຄອບຄົວແລ້ວ ແລະ ມີໜ້າທີ່ເບິ່ງແຍງ ຄອບຄົວ ແລະ ຍັງເປັນໄວ ທີ່ຫ້າວຫັນ, ເມື່ອມີໜ້າທີ່ ທີ່ຈະຕ້ອງຫາລ້ຽງຄອບຄົວ ດັ່ງນັ້ນ

ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າ ຕ້ອງການແມ່ນລ່າສັດ ແລະ ເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແບບຍາດໄດ້ຍາດເອົາດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດ ໃຫ້ຄົນເຫຼົ່ານີ້ລ່າສັດປ່າ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍເທົ່າທີ່ຈະເປັນໄດ້ ເພື່ອເອົາໄປຂາຍເປັນສິນຄ້າ ເຊິ່ງມັນເປັນການລ່າແບບດັບສູນ. ເຊິ່ງກຸ່ມຄົນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນມີປະສົບການສູງໃນການລ່າສັດປ່າ ເຊິ່ງມັນສະແດງອອກ ຢູ່ບ່ອນວ່າພວກເຂົາສາມາດຮ້ອງໂຕນົກ ບາງຊະນິດ, ໂຕຟານ ແລະ ສັດອື່ນໆໄດ້ ແລະ ກໍ່ຈະລ່າສັດໃຫຍ່. ສ່ວນ ເດັກນ້ອຍ

ຫາກໍ່ຝຶກ ການລ່າສັດນ້ຳພໍ່, ປູ່ ແລະ ພໍ່ເຖົ້າ ແລະເຂົາກໍ່ມັກລ່າ ແຕ່ສັດຊະນິດນ້ອຍ ຍ້ອນວ່າເດັກ ນ້ອຍເຫຼົ່ານີ້ຍັງ ບໍ່ມີປະສົບ ການຫຼາຍ.

ຈາກຜູ້ໃຫ້ການສຳພາດ ຈຳນວນ 342 ເຫັນວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນລາວລຸ່ມ ເຊິ່ງກວມເອົາ 40%, ລາວເທິງ 41% ແລະ ລາວສູງ 19%. ຂໍ້ມູນນີ້ມີປະໂຫຍດຫຼາຍ ເພາະຕາມການເວົ້າປາກ ຕໍ່ປາກ ຂອງຊາວບ້ານ ເວົ້າວ່າລາວສູງ ເປັນ ເຜົ່າທີ່ມີຄວາມສຳນິຊຳນານ ໃນການລ່າສັດປ່າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນລ່າ ເສືອໂຄ່ງ ແລະ ສັດທີ່ເປັນເຍື່ອ ຂອງເສືອ ໂຄ່ງ ແລະ ກໍ່ລ່າເກັ່ງກ່ວາເຜົ່າອື່ນໆ. ເຜົ່າມື້ງຈະລ່າສັດປ່າຕາມປະຕິທິນ ທີ່ເຮັດເອງ ເຊິ່ງສືບທອດ ມາແຕ່ບັນພະບູ ລຸດ, ເຊິ່ງເຂົາສາມາດ ຄຳນວນວ່າເວລາໃດ ສັດຈະອອກມາ ແລະຈະນຳຮອຍສັດແນວໃດ, ໃນຈຳນວນ ຜູ້ໃຫ້ ການ ສຳພາດ ລາວເທິງ ກວມເອົາເຖິງ (41%), ຕໍ່ມາແມ່ນລາວລຸ່ມ ກວມເອົາ (20%) ເຊິ່ງໃນ ຈຳນວນ 20% ຂອງລາວ ລຸ່ມປະກອບດ້ວຍ 7 ຊົນເຜົ່າ, ລອງລົງມາ ກໍ່ແມ່ນເຜົ່າມື້ງຂາວ ແລະ ເຜົ່າຢ້າວ ເຊິ່ງມີ (19%).

74% ຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ແມ່ນຊາວໄຮ່, ຊາວ ນາ ແລະ ກຳມະກອນ, ທະຫານ 24%, ຄູ 1% ແລະກອງໜຸນ 1%. 77% ຂອງຜູ້ທີ່ຕອບຄຳຖາມ ແມ່ນອາໄສຢູ່ບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 23% ແມ່ນອາໄສ ຢູ່ຕາມຄ້າຍ ຕ່າງໆ.

ເສືອໂຄ່ງ

ພວກເຮົາໄດ້ຖາມ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຈຳນວນ 342 ຄົນ ວ່າເຂົາເຈົ້າ ຮູ້ເສືອໂຄ່ງ ຫຼື ບໍ່. ເຫັນວ່າ 84% ຕອບວ່າຮູ້ ແລະ 16% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້. ໃນຈຳນວນ 16% ທີ່ຕອບວ່າ ບໍ່ມັກເສືອໂຄ່ງ ອາດເປັນເພາະວ່າ ຄຳຖາມບໍ່ແຈ້ງ ຫຼື ພາສາແປ ແບບບໍ່ແຈ້ງ.

ພວກເຮົາຖາມ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຈຳນວນ 297 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດພັນລະນາ ເສືອໂຄ່ງ ເປັນໂຕຈິ່ງໃດ. ປະກົດວ່າ 73% ຂອງຜູ້ຕອບຄຳຖາມ ຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ໃນຂະນະດຽວກັນ 27% ແມ່ນຕອບບໍ່ຖືກ. ໃນຈຳນວນ 27% ທີ່ຕອບບໍ່ຖືກ ອາດເປັນຍ້ອນວ່າ ຢູ່ເຂດດັ່ງກ່າວ ມີເສືອຫຼາຍຊະນິດເຊັ່ນ: ເສືອໂຄ່ງ, ເສືອໄຟ, ເສືອດາວ, ເສືອລາຍ ເມກ ແລະເສືອ ແມວ ເຊິ່ງບາງຄົນ ກໍ່ບໍ່ເຄີຍເຫັນເສືອໂຄ່ງ ຫຼື ຊະນິດອື່ນໆ ເລີຍເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສັບສົນ ແລະບາງຄັ້ງ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ອາດຈະເຂົ້າໃຈຜິດ ວ່າຄຳຖາມ ຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ຮູ້ຈັກເສືອໂຄ່ງ ຫຼື ເຄີຍເຫັນເສືອໂຄ່ງ.

ພວກເຮົາໄດ້ຖາມ ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຈຳນວນ 296 ຄົນ ວ່າເຂົາເຈົ້າ ມັກເສືອໂຄ່ງ ຫຼື ບໍ່. ເຫັນວ່າ 84% ຕອບວ່າມັກ ແລະ 16% ຕອບວ່າບໍ່ມັກ.

ພວກເຮົາຖາມ 262 ຄົນວ່າ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງມັກເສືອໂຄ່ງ ແລະ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງບໍ່ມັກ. ຜູ້ທີ່ມັກຕອບວ່າ: ຍ້ອນເສືອໂຄ່ງ ເປັນສັດທີ່ສວຍງາມ, ເປັນສັດທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ເປັນສັດຫວງຫ້າມ ແລະ ເສືອໂຄ່ງໄກ້ຈະສູນພັນແລ້ວ ເຊິ່ງກວມເອົາ 37% , ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າເປັນສັດທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກບຸກ ກວມເອົາ 4% ແລະ ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າເສືອໂຄ່ງເປັນສັດທີ່ຊ່ວຍ ສ້າງຄວາມ ສົມດຸນທາງທຳມະຊາດ ແລະເປັນຕົວແທນ ຂອງສິ່ງມີອຳນາດ ກວມເອົາຢູ່ 3%.

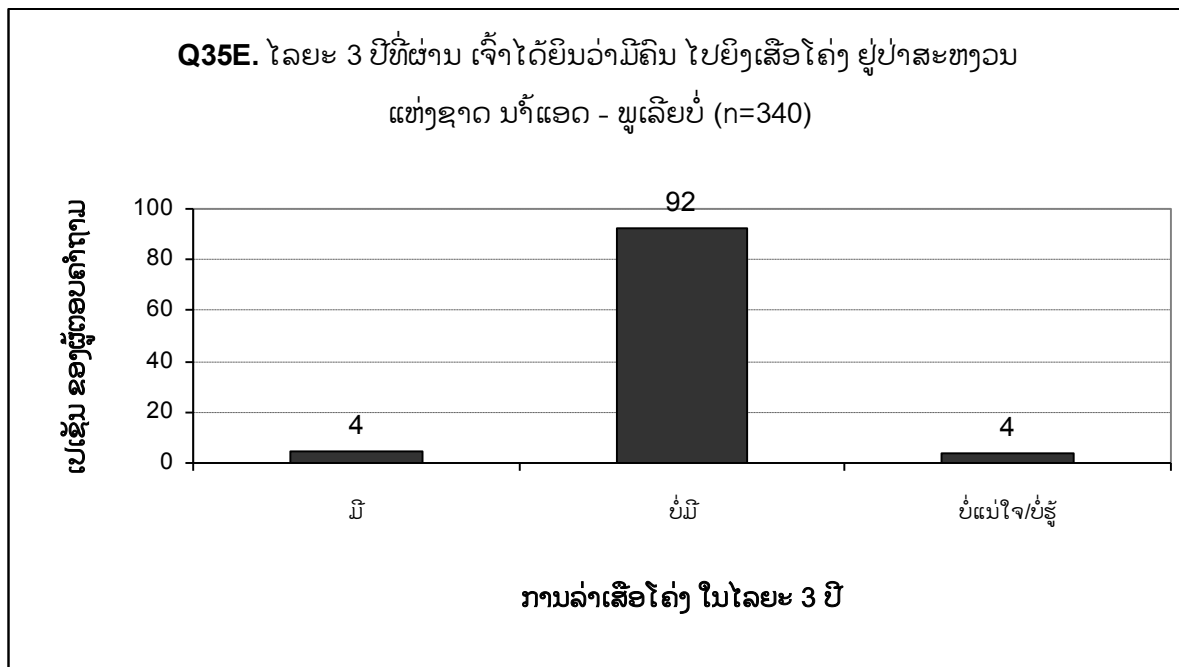
ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າຊຶ່ງເສືອໂຄ່ງ ຕອບວ່າ ຍ້ອນເສືອໂຄ່ງກິນສັດລ້ຽງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຊິ່ງກວມເອົາ 11% ແລະ 4% ເວົ້າວ່າເສືອໂຄ່ງ ເປັນສັດທີ່ອັນຕະລາຍ.

342 ຄົນ ຂອງຜູ້ທີ່ຕອບຄຳຖາມເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ໃນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການສູນພັນ ໄປຈາກທຳມະຊາດ. 50% ຕອບວ່າຮູ້ໃນຂະນະທີ່ 28% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແລະ 22% ຕອບວ່າບໍ່ມີຄວາມເຫັນ. ຮູ້ສຶກວ່າຜູ້ທີ່ຕອບ ຄຳຖາມ ບໍ່ຮູ້ເຖິງສະຖານະພາບ ແລະຈຳນວນ ຂອງເສືອໂຄ່ງ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີເຖິງ 28% ຕອບວ່າມັນບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງ ທີ່ເສືອໂຄ່ງ ຈະສູນພັນ ເພາະເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ຮູ້ວ່າເສືອໂຄ່ງຕ້ອງປະເຊີນໜ້າກັບໄພຄຸກຄາມຫຍັງແດ່. ນອກຈາກນັ້ນເຂົາເຈົ້າຍັງ ຄິດ **ເສືອໂຄ່ງ ເປັນສັດຫວງຫ້າມປະເພດ I** ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເມື່ອເປັນແນວນັ້ນ ກໍ່ຄົງຈະບໍ່ມີໃຜລ່າເສືອໂຄ່ງ. ແຕ່ໜ້າເສຍດາຍ ທີ່ການລ່າເສືອໂຄ່ງ ແລະ ສັດທີ່ເປັນອາຫານ ຂອງມັນຍັງປະກົດໃຫ້ ເຫັນ ເຊິ່ງມັນເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ ເສືອໂຄ່ງ ແລະ ສັດທີ່ເປັນອາຫານ ຂອງມັນ.

ພວກເຮົາສືບຕໍ່ສອບຖາມ 336 ຄົນວ່າການປ້ອງກັນໄຟປ່າ ບໍ່ໃຫ້ລາມເຂົ້າ ໄປເຂດຫວງຫ້າມ ເດັດຂາດ ເຊິ່ງເປັນຢູ່ ຂອງເສືອໂຄ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 65% ເວົ້າເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນທີ່ສຸດ ແລະ

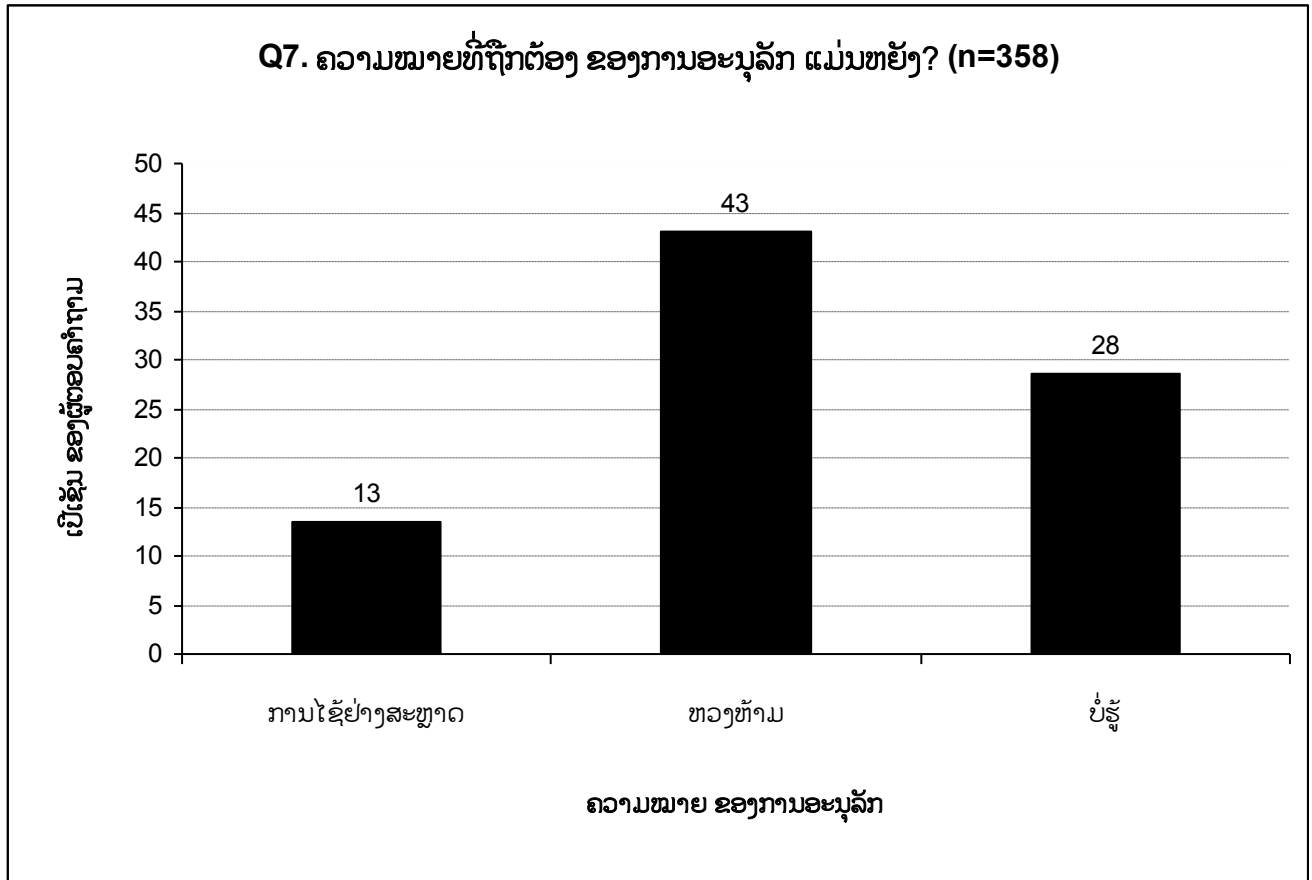
32% ຕອບວ່າມັນເປັນສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ. ເມື່ອເຮົາເອົາຄຳຕອບ ສອງອັນນີ້ມາຮ່ວມເຂົ້າກັນ ຈະເທົ່າກັບ 97% ຂອງຜູ້ເຫັນວ່າ ການປ້ອງກັນໄພລາມປ່າເປັນສິ່ງຈຳເປັນ. ຄຳຕອບດັ່ງກ່າວເປັນ ສິ່ງບົ່ງບອກວ່າ ຊາວບ້ານ ເຫັນຄວາມສຳຄັນ ຂອງທຳມະຊາດ ຕໍ່ເຂົາເຈົ້າເອງ ແລະ ຕໍ່ເສືອໂຄ່ງ.

ທີມງານສືບຕໍ່ສອບຖາມ 340 ຄົນວ່າ ໃນປີທີ່ຜ່ານ ໄດ້ຍິນຂ່າວ ຄົນຍິງເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ປ່າສະງາຫວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍບໍ່. ເຫັນ 92% ຕອບວ່າບໍ່ໄດ້ຍິນຂ່າວ ແລະ ຈຳນວນ 4% ຕອບວ່າເຄີຍໄດ້ຍິນ. ແລະພວກເຮົາສອບຖາມ 340 ຄົນວ່າ ຊ່ວງ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາ ໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າຄົນຍິງເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ປ່າສະງາຫວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍບໍ່. ເຫັນວ່າ 92% ຕອບເປັນສູງດຽວກັນວ່າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ ແຕ່ຍັງຈຳນວນໜ້ອຍໜຶ່ງ (2%) ເວົ້າວ່າເຄີຍໄດ້ຍິນ. ຄຳຖາມ ດັ່ງກ່າວເປັນຄຳຖາມ ທີ່ປະຊາຊົນຕອບຍາກ ເພາະວ່າ ເສືອໂຄ່ງເປັນ ສັດຫວງຫ້າມ ປະເພດ I ແລະ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການລ່າເສືອໂຄ່ງແຕ່ມີພຽງກຸ່ມຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ລ່າເສືອໂຄ່ງ ແບບປິດລັບ. ຫຼືບາງຄົນກໍອາດ ຈະຮູ້ຂໍ້ມູນ ແຕ່ກໍບໍ່ກ້າຕອບ.

ພວກເຮົາຖາມວ່າ ໃນໄລຍະ 3 ປີທີ່ຜ່ານມາມີຄົນຖືກຈັບຍ້ອນຍິງເສືອໂຄ່ງບໍ່ຢູ່ບ້ານ ຂອງເຈົ້າ, ຈາກ 339 ຄົນ. ເຫັນວ່າ 94% ຕອບວ່າບໍ່ມີ, ແຕ່ໄດ້ຍິນຜູ້ອື່ນເວົ້າໃຫ້ຟັງ ມີຄົນຖືກຈັບຍ້ອນຍິງເສືອໂຄ່ງ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນຄົນໃນບ້ານເຂົາເຈົ້າເອງ.

ລະບຽບ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບສັດປ່າ

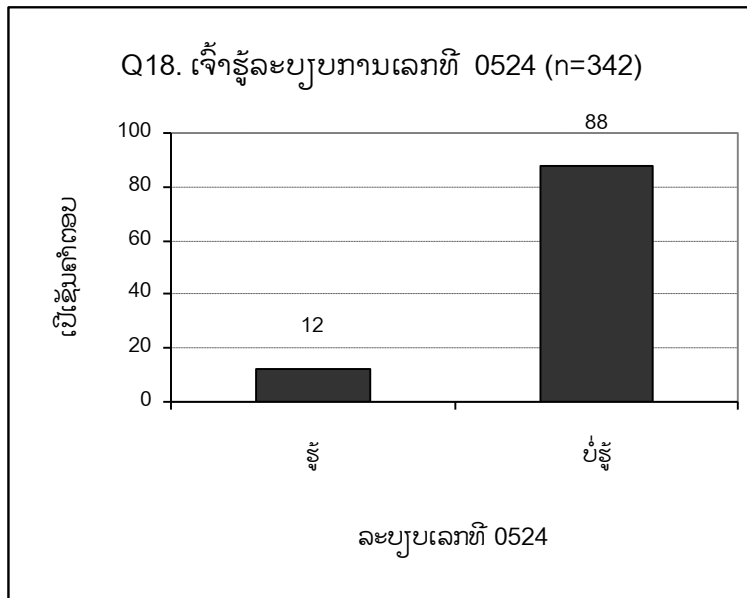

ທີມງານໄດ້ສອບຖາມ ຜູ້ໃຫ້ການສຳພາດ ຈຳນວນ 358 ຄົນ ຄວາມໝາຍ ທີ່ຖືກຕ້ອງຂອງການອະນຸລັກແມ່ນ ຫຍັງ, ປະກົດວ່າມີເຖິງ 43% ຕອບວ່າ ການອະນຸລັກແມ່ນການຫວງຫ້າມ, ຕໍ່ມາແມ່ນຕອບວ່າ ບໍ່ຮູ້ ເຊິ່ງກວມເອົາ ເຖິງ 28% . ມີພຽງແຕ່ 13% ເທົ່ານັ້ນທີ່ຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ວ່າການອະນຸລັກ ແມ່ນການນຳໄຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ກໍ່ຄືສັດປ່າ ຢ່າງສະຫຼາດ ເພື່ອໃຫ້ມີໄຊ້ຕະຫຼອດໄປ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາຟຟິກທີ. Q7). ຄຳຕອບ 43% ບົ່ງ ບອກຢ່າງຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ບໍ່ເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເທື່ອວ່າ ຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງ ຂອງການອະນຸລັກ ແມ່ນຫຍັງ. ວຽກດັ່ງກ່າວເປັນສິ່ງຈຳເປັນທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງວິທີການໂຄສະນາ ແລະ ປັບປຸງອຸປະກອນ ທີ່ຈະ ນຳ ໄຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ດ້ານການອະນຸລັກເສື້ອໂຄ່ງ ໃນຕໍ່ໜ້າ.

ຈາກ 313 ຄົນທີ່ເຮົາຖາມວ່າເປັນຫຍັງປ່າຈຶ່ງຫຼຸດລົງ. 31% ຕອບວ່າຍ້ອນການລ່າເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ເພາະວ່ານາຍ ພານ ຍັງມີປີນໄວ້ໃນຄອບຄອງ, ໃນຂະນະທີ່ 29% ຕອບວ່າຍ້ອນວ່າ ບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ແລະ 24% ຕອບວ່າ ບໍ່ຮູ້, ໃນບັນດາຈຳນວນທີ່ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ແມ່ນແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ເຖົ້າ ທີ່ບໍ່ໄດ້ລ່າສັດປ່າ ຈຶ່ງບໍ່ຮູ້ສາເຫດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ສັດປ່າ ດັບສູນ . ແລະ 10% ຕອບວ່າຍ້ອນວ່າລ່າສັດປ່າແບບຍາດໄດ້ຍາດເອົາ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງອານາຄົດ ຂອງຕົນ.

ພວກເຮົາຖາມ 343 ຄົນວ່າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຕໍ່ເສືອໂຄ່ງ. ປະກົດວ່າມີເຖິງ 41% ທີ່ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້, 27% ຕອບວ່າບັນຫາທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດທີ່ມີຕໍ່ເສືອໂຄ່ງ ແມ່ນການລ່າເພື່ອເປັນສິນຄ້າ, ໃນຂະນະທີ່ 13% ຕອບວ່າການທຳລາຍບ່ອນຢູ່ ແລະ 9% ຕອບວ່າຍ້ອນການໃສ່ແຮ້ວລະເບີດ ເພື່ອຂ້າເສືອ. ທີມງານສືບຕໍ່ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າບັນຫາລຳດັບສອງ ທີ່ມີຕໍ່ເສືອໂຄ່ງ ແມ່ນຫຍັງ. ເຫັນວ່າ 61% ໃນຈຳນວນ 343 ຄົນ ຕອບບໍ່ຖືກ ແລະ ທີມງານກໍ່ຖາມຄຳຖາມຂັ້ນຕໍ່ມາວ່າ ບັນຫາທີ່ມີຕໍ່ເສືອໂຄ່ງອັນດັບທີສາມແມ່ນຫຍັງ ເຫັນວ່າ 77% ໃນຈຳນວນ 343 ກໍ່ຕອບບໍ່ຖືກ.

ສາຍເຫດທີ່ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ບໍ່ສາມາດໄຈ້ແຍກໄດ້ວ່າ ແມ່ນຫຍັງເປັນບັນຫາຫຼັກ ແລະ ບັນຫາສຳຮອງ ທີ່ມີຕໍ່ເສືອໂຄ່ງ

ອາດຈະເປັນຍ້ອນວ່າເສືອໂຄ່ງ ບໍ່ແມ່ນສັດປ່າຊະນິດ ທົ່ວໆໄປ ທີ່ພວກເຮົາສາມາດພົບເຫັນໄດ້ເປັນປະຈຳ ແລະ ອາດເປັນຍ້ອນວ່າການຂ້າເສືອໂຄ່ງເປັນເລື່ອງທີ່ປິດລັບທີ່ສຸດ ດັ່ງນັ້ນຄົນຈຶ່ງບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ແລະ ອີກປະເດັນໜຶ່ງ ກໍ່ຍ້ອນວ່າຄຳຖາມກ່ຽວກັບ ເສືອໂຄ່ງ ເປັນສິ່ງທີ່ຄົນບໍ່ກ້າຕອບຍ້ອນວ່າເສືອໂຄ່ງ ເປັນສັດທີ່ມີລາຄາແພງ ເຊິ່ງບາງຄັ້ງກໍ່ອາດຈະບໍ່ ປອດໄພສຳລັບຜູ້ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ແລະ ຜູ້ຕອບບໍ່ແນ່ ໃຈວ່າທາງ ການອາດ ຈະກຳ ລັງສືບຫາ ຂໍ້ມູນຢູ່.

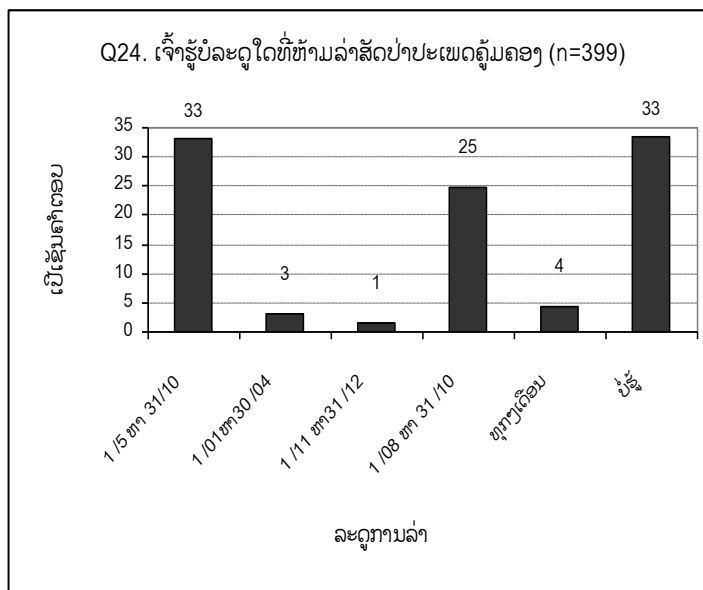
ພວກເຮົາສອບຖາມປະຊາຊົນຈຳນວນ 342 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ຈັກ ລະບຽບການ 0524 ບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 88% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແລະ ມີພຽງແຕ່ 12% ຕອບວ່າຮູ້ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບພິກທີ Q18). ເຫດຜົນທີ່ປະຊາຊົນບໍ່ຮູ້ວ່າ ລະບຽບການ 0524 ແມ່ນຫຍັງຍ້ອນວ່າປະ ຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ສາມາດອ່ານໜັງສື ແລະ ມີບາງສ່ວນກໍ່ອ່ານ ໜັງສືໄດ້ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກເຊິ່ງສິ່ງ ກ່ຽວ ກັບລະບຽບກົດໝາຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກສົ່ງໄປຫາເຂົາເຈົ້າ. ມີ ພຽງ 12% ຂອງຜູ້ທີ່ຕອບຄຳຖາມຮູ້ວ່າ ລະບຽບການ 0524 ແມ່ນລະບຽບປ່າສະຫງວນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສັດນ້ຳ - ສັດປ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ທະຫານ, ກອງໜູນ ແລະ ຊາວບ້ານບາງຄົນທີ່ຟັງໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນ ຈາກສື່ຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນວິທະຍຸ.

344 ຄົນຖືກຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າສາມາດ ອະທິບາຍຄວາມແຕກຕ່າງ ລະຫວ່າງ ສັດຫວງຫ້າມ ແລະ ສັດຄຸ້ມຄອງ. ເຫັນວ່າ 58% ບໍ່ສາມາດຕອບໄດ້, ມີພຽງ 28% ທີ່ສາມາດຈຳແນກໄດ້ວ່າ ສັດຫວງຫ້າມ ມີສັດຊະນິດໃດແດ່ ແລະ ສັດຄຸ້ມຄອງມີສັດຊະນິດໃດແດ່.

ເວົ້າລວມແລ້ວ ບັນດາຄຳສັບທີ່ ບັນຍັດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ເປັນສັບທີ່ຍາກ ເຊິ່ງປະຊາຊົນທຳມະດາ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການ ສຶກສາເຂົ້າໃຈຍາກ ແລະ ບາງຄັ້ງແມ້ແຕ່ຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການສຶກສາກໍຍັງເຂົ້າໃຈຍາກ. ຫຼືອາດເປັນຍ້ອນວ່າ ຄຳສັບໃນ ກົດໝາຍ ເປັນສັບທີ່ວ່າໄປ ເຊິ່ງປະຊາຊົນ ບໍ່ສາມາດຕອບໄດ້ຢ່າງເຈາະຈົງ.

ພວກເຮົາຖາມ 340 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ເສືອໂຄ່ງ ຈັດເຂົ້າໃນບັນຊີຫຍັງ ໃນລະບຽບ ການ 0524. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 60% ຕອບວ່າ ເສືອໂຄ່ງຈັດເຂົ້າໃນບັນຊີ ຫວງຫ້າມ I. ແຕ່ຍັງ ມີ 37% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແລະ ຍັງມີຈຳນວນ ໜ້ອຍໜຶ່ງ (2%) ທີ່ຕອບວ່າເສືອໂຄ່ງຈັດເຂົ້າໃນບັນຊີ ສັດຄຸ້ມຄອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຜູ້ທີ່ຕອບ ຄຳຖາມຈະບໍ່ສາມາດ ອະທິບາຍ ໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບລະບຽບການ ແຕ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ກໍ່ຮູ້ວ່າເສືອໂຄ່ງຈັດເຂົ້າໃນບັນຊີ ປະເພດຫວງຫ້າມ I. ເຫດຜົນທີ່ປະ ຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ຮູ້ວ່າເສືອໂຄ່ງຈັດເຂົ້າໃນບັນຊີ ຫວງຫ້າມ I ກໍ່ຍ້ອນວ່າທີມງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງໄດ້ລົງໄປເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຢູ່ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ແລະ ພະນັກ ງານລັດທີ່ລົງຮາກຖານກໍ່ໄດ້ ນຳເອົາເນື້ອໃນຈິດໃຈ ຂອງກົດໝາຍກ່ຽວກັບການອະນຸລັກ ແລະ ທີ່ສຳຄັນແມ່ນພະ ນັກງານລັດ ຍັງ ຊ່ວຍເອົາໃຈໃສ່ປຸກລະດົມຂົນຂວາຍ ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ໃນກົດຈະກຳອະນຸລັກ ສັດປ່າໂດຍສະເພາະແມ່ນເສືອໂຄ່ງ. ແລະສິ່ງສຳຄັນເສືອໂຄ່ງເປັນສັດທີ່ມີບູລິມະສິດສູງໃນການອະນຸລັກ ຂອງ ພັກລັດ ເຊິ່ງມັນສະແດງອອກຢູ່ບ່ອນວ່າອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນໄດ້ອອກ ຄຳສັ່ງຕ່າງເພື່ອ ອະນຸລັກເສືອ ໂຄ່ງ. ແຕ່ກໍ່ຍັງມີຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ເຖິງສະຖານະພາບຂອງເສືອໂຄ່ງຢູ່ຕາມທຳມະຊາດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ແມ່ຍິງທີ່ບໍ່ ມີສ່ວນ ຮ່ວມ ໃນ ການປະຊຸມກ່ຽວກັບເຫດການບ້ານເມືອງ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ຮູ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆ.

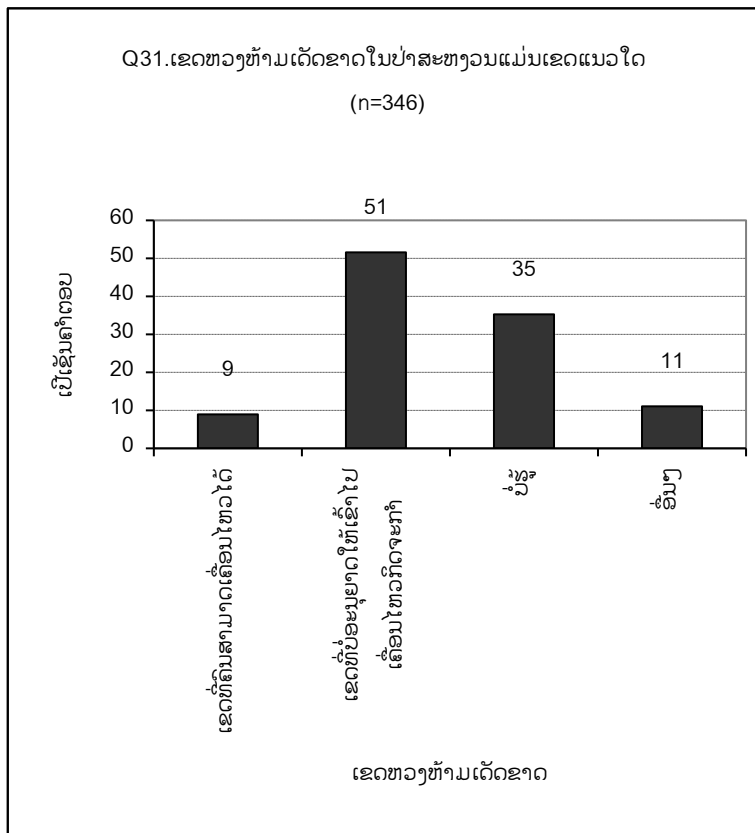
ພວກເຮົາຖາມ 399 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ຊ່ວງ ເດືອນໃດ ຫາເດືອນໃດ ທີ່ຫ້າມລ່າສັດປ່າ ປະເພດ ຄຸ້ມຄອງ. (ໃຫ້ ເບິ່ງກອບຟິກທີ Q24). ເຫັນວ່າໄດ້ວ່າມີເຖິງ 33% ຕອບວ່າຫ້າມລ່າ ໃນຊ່ວງ ວັນທີ 1 ເດືອນ 4 ຫາ ວັນທີ 31ເດືອນ 10, 25% ຕອບວ່າ ໃນຊ່ວງ ວັນທີ 1 ເດືອນ 8 ຫາ ວັນທີ 31 ເດືອນ 10. ລະບຽບການວ່າດ້ວຍ ການ

ຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ ແລະ ສັດນ້ຳ ແລະ ສັດປ່າ ກຳນົດໄວ້ວ່າ ຫ້າມລ່າສັດປ່າ ປະເພດຄຸ້ມ ຄອງ ໃນຊ່ວງວັນ ທີ 1 ເດືອນ 4 ຫາ ວັນທີ 31 ເດືອນ 10 ຂອງ ທຸກໆປີ. ແຕ່ປະຊາຊົນ ທ້ອງຖິ່ນ ຮູ້ໄລຍະ ເວລາທີ່ສັດປ່າແຜ່ພັນ ແມ່ນຊ່ວງເຂົ້າພັນສາ.ແຕ່ ເວລາເຂົ້າພັນສາແມ່ນມີ ພຽງສາມ ເດືອນ ແລະ ຕົກຢູ່ໃນຊ່ວງ ວັນທີ 1 ເດືອນ 8 ຫາ ວັນທີ 31 ເດືອນ 10, ເຊິ່ງຖ້າເຮົາເອົາ 33% ແລະ 25% ມາ ລວມກັນກໍ່ເທົ່າກັບ 58% ນັ້ນສະແດງໃຫ້ ເຫັນ ວ່າ ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈວ່າໃນໄລຍະ 6 ເດືອນ ແມ່ນ ຫ້າມລ່າສັດປ່າປະເພດຄຸ້ມຄອງ. ໂດຍທົ່ວ

ໄປແລ້ວຖືວ່າເປັນເປີເຊັນທີ່ດີເພາະວ່າມີປະຊາຊົນເກີນກ່ວາ 50% ເຂົ້າໃຈຊ່ວງເວລາທີ່ຫ້າມລ່າສັດປ່າປະເພດ ຄຸ້ມຄອງ ເຊິ່ງຈະເປັນເງື່ອນໄຂອັນດີ ໃຫ້ແກ່ສັດປ່າໄດ້ອອກແມ່ແຜ່ລູກ.

ປະຊາຊົນຈຳນວນ 366 ຄົນຖືກຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຫັນດີບໍ່ວ່າ ຄົນທີ່ລ່າສັດປ່າ ແບບຜິດກົດໝາຍ ຄວນຖືກປັບໄໝ. ເຫັນວ່າ 96% ຕອບວ່າເຫັນດີ, ແຕ່ຍັງມີກຸ່ມຄົນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ເຫັນດີໃຫ້ລົງໂທດຜູ້ທີ່ລ່າສັດປ່າ ແບບຜິດກົດ ໝາຍ ກຸ່ມຄົນເຫຼົ່ານີ້ອາດເປັນພວກທີ່ຄ້າຂາຍສັດປ່າ ແລະ ນາຍພານຜູ້ທີ່ລ່າສັດປ່າແບບຜິດກົດໝາຍ ເພາະວ່າ ພວກເຂົາອາດຈະສູນເສຍລາຍໄດ້ ຈຶ່ງຕອບວ່າບໍ່ເຫັນດີ.

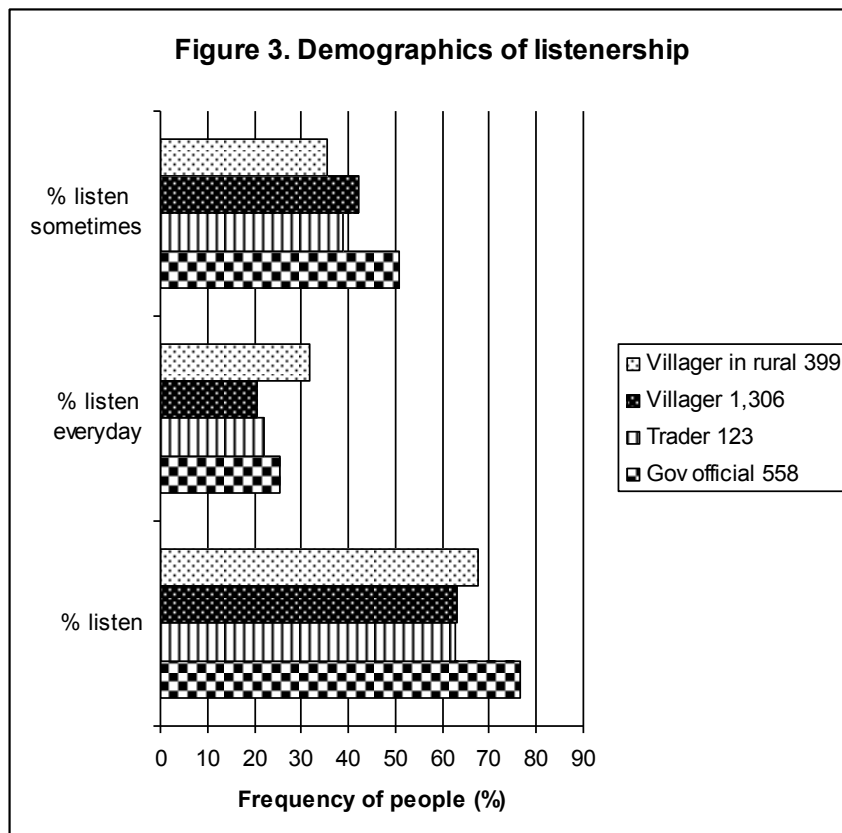
ພວກເຮົາສອບຖາມ 346 ຄົນວ່າ ເຂດຫວງ ຫ້າມເດັດຂາດແມ່ນຫຍັງ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບ ຟິກ ທີ່ Q31). ເຫັນວ່າ 51% ຕອບວ່າ ເປັນບ່ອນ ທີ່ທຸກຄົນ ສາມາດເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ຕ່າງໆ, 46% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແລະ 9% ຕອບ ວ່າເປັນ ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ໃຜເຂົ້າ ໄປ ເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ໄດ້ ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າ ໄມ້ເທົ່ານັ້ນ. ຄຳຕອບເຫຼົ່ານີ້ເປັນໂຕຊີ້ ບອກ ວ່າຄົນຍັງບໍ່ ເຂົ້າໃຈລະອຽດວ່າເຂດຫວງ ຫ້າມເດັດຂາດແມ່ນຫຍັງ. ອາດຈະ ເປັນຍ້ອນ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບ ເຂດ ຫວງຫ້າມເດັດຂາດ. ທີມງານໂຄ ສະນາ ເຜີຍແຜ່ ດ້ານການອະນຸລັກຈະ ຕ້ອງປັບປຸງ ວິທີການໂຄສະນາເພື່ອໃຫ້ຄົນເຂົ້າໃຈ ເຖິງ

ຄວາມໝາຍທີ່ແທ້ຈິງຂອງເຂດຫວງ ຫ້າມເດັດຂາດ.

ພວກເຮົາຖາມ 342 ຄົນວ່າ ເປັນຫຍັງພັກລັດຈຶ່ງກຳນົດເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ. ເຫັນ ວ່າມີ 40% ຕອບວ່າ ເປັນບ່ອນອອກແມ່ແຜ່ລູກ ຂອງສັດປ່ານາໆຊະນິດ, 31% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແລະ 19% ເປັນ ບ່ອນຂະຫຍາຍພັນ ຂອງພືດຊະນິດຕ່າງໆ.

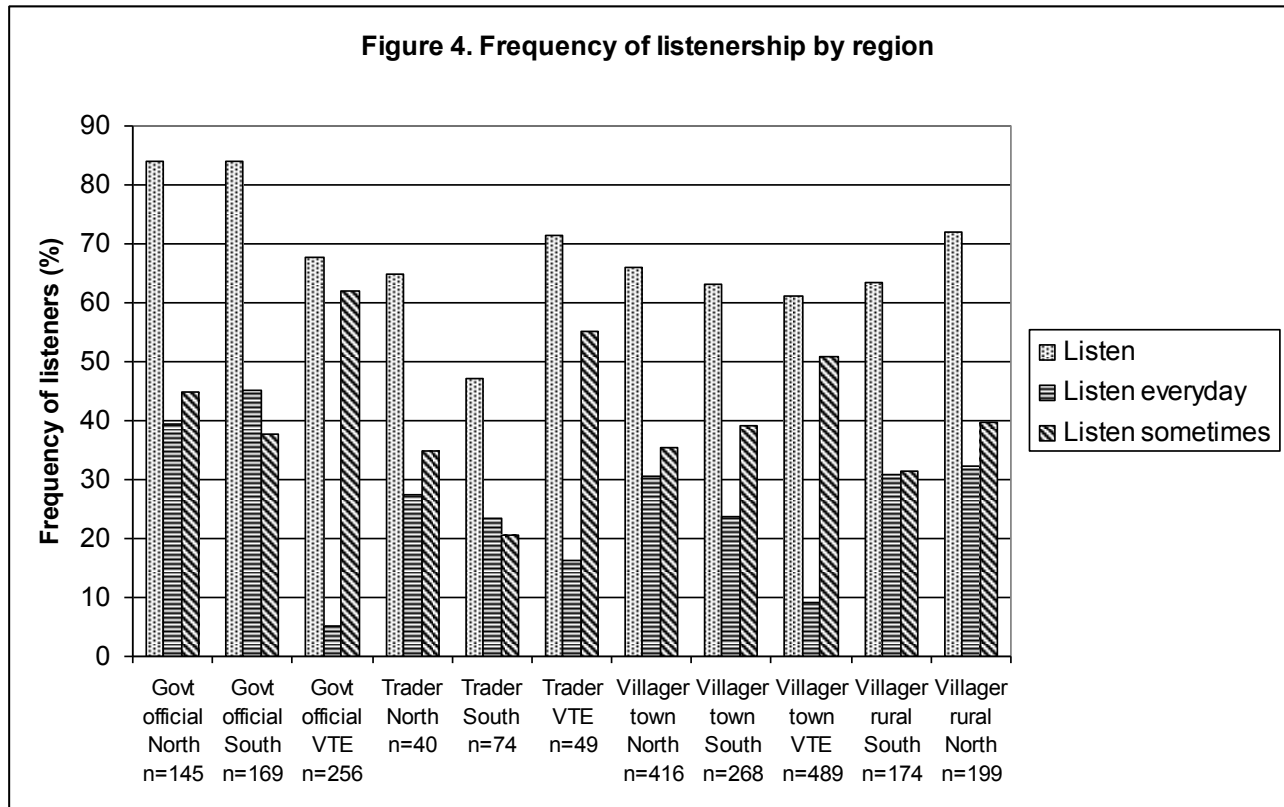
ວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່

ພວກເຮົາສອບຖາມຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຈຳນວນ 339 ຄົນວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ປ້າຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບການ ກິນຊີ້ນສັດປ່າ ຫຼື ບໍ່. ປະກົດວ່າມີເຖິງ 51% ຕອບວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ ແລະຈຳນວນ 46% ຕອບວ່າເຄີຍເຫັນ. ແລະ ເຮົາຖາມຕື່ມອີກວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນແຜ່ນຮູບພາບ (ໂປດສະເຕີ) ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບ ການກິນຊີ້ນສັດປ່າ ບໍ່. ເຫັນວ່າ, ມີເຖິງ 85% ຕອບວ່າເຄີຍເຫັນ ແລະ 13% ຕອບວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ. ສິ່ງທີ່ປະຊາຊົນເຫັນມັນບໍ່ແມ່ນ ປ້າຍໂຄສະນາ ອັນທີ່ຈິງແລ້ວເປັນປ້າຍ ໄມ້ກ່ຽວກັບການ ປົກປັກຮັກສາ ປ່າໄມ້ ແລະສັດປ່າ ທີ່ພະນັກງານຫ້ອງການ ສິ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຂຽນ ແລະຕອກຕະປູໄວ້ຕາມ ຕົ້ນໄມ້ ຕາມບ້ານໃນເວລາ ທີ່ເຂົາເຈົ້າ ລົງໄປ

ເຮັດວຽກ ຢູ່ຕາມບ້ານປະຊາຊົນ. ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ຈະມີຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ເຖິງ 85% ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນໂປດ ສະເຕີ, ແຕ່ທີ່ຈິງແລ້ວ ພວກເຮົາ ບໍ່ໄດ້ ເຮັດໂປດສະເຕີເທື່ອ, ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າ ເຄີຍເຫັນໂປດສະເຕີ ຍ້ອນບໍ່ເຂົ້າໃຈ ຄຳຖາມ ແລະ ຄິດວ່າເປັນໂປດສະເຕີ ກ່ຽວກັບສັດປ່າ ທີ່ໄກ້ຈະສູນ ທີ່ໄດ້ຜະ ລິດມາກ່ອນໜ້ານີ້ດົນແລ້ວ. ພວກເຮົາ ຖາມຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຈຳນວນ 336 ຄົນ ວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍໄດ້ ຍິນການໂຄສະນາ ກ່ຽວກັບການກິນຊີ້ນສັດປ່າ ທາງວິທະ ຍຸບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 81% ຕອບວ່າ ເຄີຍໄດ້ຍິນ ແລະ 17% ຕອບວ່າພວກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນ. ພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ຖາມ 315 ຄົນວ່າ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຍິນ ສະປອດ

ໂຄສະນາ ກ່ຽວກັບເສືອໂຄ່ງ ທາງວິທະຍຸບໍ່. ເຫັນວ່າ ມີເຖິງ 77% ເຄີຍໄດ້ຍິນ ແລະມີ 21% ຕອບວ່າບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ. ເປັນທີ່ກະຈ່າງແຈ້ງແລ້ວວ່າວິທະຍຸສາມາດນຳຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄປເຖິງກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ຂອງການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດຢູ່ໃນບົດລາຍງານ ຂອງໂຄງການວິທະຍຸ, ໃນຈຳນວນຜູ້ຟັງວິທະຍຸທັງໝົດ, ລັດຖະກອນແມ່ນກຸ່ມທີ່ ຟັງວິທະຍຸຫຼາຍກ່ວາໝູ່, ແຕ່ວ່າປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ກຸ່ມທີ່ຟັງວິທະຍຸທຸກກຸ່ມມີຫຼາຍກ່ວາກຸ່ມອື່ນ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບ ຟິກ 3). ຜູ້ຟັງຈາກເມືອງ ວຽງທອງ, ແຂວງ ຫົວພັນ ແລະເມືອງ ວຽງຄຳ, ແຂວງ ຫຼວງພະບາງ ເປັນກຸ່ມທີ່ຟັງວິທະຍຸ ເປັນປະຈຳ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບຟິກທີ 4) (ໄຊບັນຍາ ແລະຄົນອື່ນໆ. 2005).

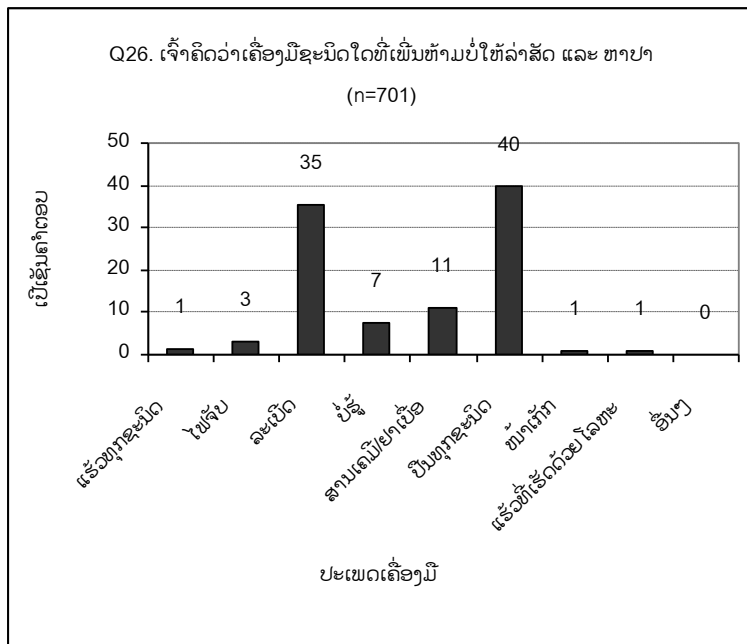

ພວກເຮົາຖາມ 337 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນການສະແດງລະຄອນ ກ່ຽວກັບການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ບ້ານເຂົາເຈົ້າບໍ່. ເຫັນວ່າ 70% ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ແລະ 28% ບອກວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ. ຈາກຈຳນວນ 70% ທີ່ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ເບິ່ງການສະແດງລະຄອນ ກ່ຽວກັບ ການອະນຸລັກເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ເປັນສິ່ງບົ່ງບອກວ່າ ປະຊາຊົນໄດ້ເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຢູ່ບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນເວລາ ທີ່ທີມງານ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ດ້ານ ການອະນຸລັກລົງໄປເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ. 344 ຄົນຖືກຖາມວ່າ ໄດ້ເບິ່ງການສະແດງລະຄອນບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 75% ຕອບວ່າເຄີຍໄດ້ເບິ່ງ ແລະ 25% ຕອບວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ. ພວກເຮົາຖາມ 339 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ອຸປະກອນໂຄສະນາດ້ານການ ອະນຸລັກບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 66% ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ແລະ 32% ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເຫັນ. ປະຊາຊົນທີ່ຕອບວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ອຸປະກອນໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ ອຸປະກອນຕ່າງໆ ຕອນທີ່ທີມງານໂຄສະນາລົງເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ຢູ່ບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ຜູ້ໃຫ້ສຳພດຈຳນວນ 340 ຄົນຖືກຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນ ແຜ່ນປ້າຍໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບເສືອໂຄ່ງບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 57% ຕອບວ່າເຄີຍເຫັນ ແລະ 43% ຕອບວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ. ເຮົາຖາມ 315 ຄົນວ່າເຄີຍເຫັນ ໂປດສະຕິ ເສືອໂຄ່ງບໍ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 76% ຕອບວ່າເຄີຍເຫັນ ແລະ 24% ຕອບວ່າບໍ່ເຄີຍເຫັນ. ທີ່ຈິງແລ້ວ ຊາວບ້ານບໍ່ເຄີຍເຫັນ ແຜ່ນປ້າຍ ໂຄສະນາ ແລະໂປດສະຕິ ເສືອໂຄ່ງສະເພາະເທື່ອ, ແຕ່ເຂົາເຈົ້າເຄີຍເຫັນໂປດສະຕິເສືອໂຄ່ງ ຈາກໂປດສະຕິ ສັດປ່າທີ່ໄກ້ຈະສູນພັນ.

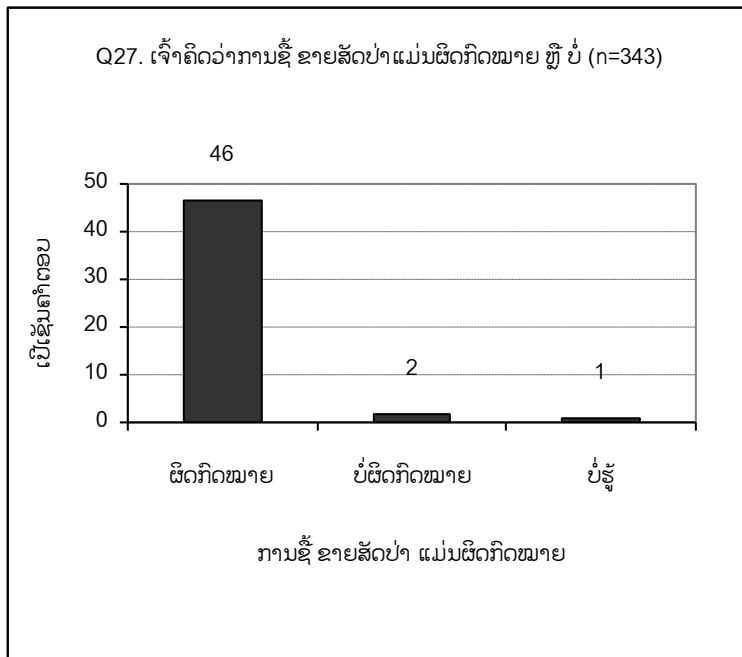
ພາກຫຼວດທົ່ວໄປ

ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດຈຳນວນ 335 ຖືກຖາມວ່າ ໃນໄລຍະ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາ ສະພາບຂອງສັດປ່າ ຢູ່ບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນແນວໃດ. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 51% ຕອບວ່າມັນຫຼຸດລົງ, 43% ຕອບວ່າມັນເພີ່ມຂຶ້ນ, 4% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແລະ 2% ຕອບວ່າມັນຍັງຄືເກົ່າ. ຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ສັດປ່າທຸກຊະນິດ ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ກໍ່ຄືຢູ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ ເຫັນວ່າມີການຫຼຸດໜ້ອຍຖອຍລົງ (ດັກເວີຣດ ແລະຄົນອື່ນໆ . 1999; ຈອນສັນ ແລະຄົນອື່ນໆ. 2006). ແຕ່ 43% ຕອບວ່າສັດປ່າເພີ່ມຂຶ້ນ, ນັ້ນເປັນຍ້ອນ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວໄດ້ອອກກົດໝາຍ, ດຳລັດ ແລະ ຄຳສັ່ງຕ່າງໆເພື່ອຫ້າມການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ແລະ ຫ້າມປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າລ່າສັດປ່າ ທີ່ຈັດຢູ່ໃນບັນຊີສັດຫວງຫ້າມ ແລະຍ້ອນວ່າປະຊາຊົນ ພົບເຫັນສັດປ່າບາງຊະນິດ ທີ່ມາອາໄສຢູ່ກັບເຂດກະສິກຳ ຂອງເຂົາເຈົ້າເຊັ່ນ: ກວາງ, ຟານ , ທູປ່າ ແລະ ອື່ນໆ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈວ່າ ນັ້ນເປັນໂຕຊີ້ບອກວ່າ ສັດປ່າເພີ່ມຂຶ້ນ. ແຕ່ເມື່ອ ເຮົາຖາມ ກ່ຽວກັບລິ້ນ ໃນໄລຍະ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາ. ປະຊາຊົນທຸກຄົນ ຕອບເປັນສຽງດຽວກັນວ່າ ໃນເມື່ອກ່ອນມີລິ້ນ ເປັນຈຳນວນຫຼາຍຢູ່ບໍລິເວນບ້ານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ປະຈຸບັນຫາລິ້ນຈະເບິ່ງຈັກໂຕກໍ່ບໍ່ມີ. ສະແດງວ່າສັດ ປ່າໄດ້ຫຼຸດ ລົງຢ່າງໜ້າເປັນຫ່ວງ ຍ້ອນການລ່າ ແບບດັບສູນເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

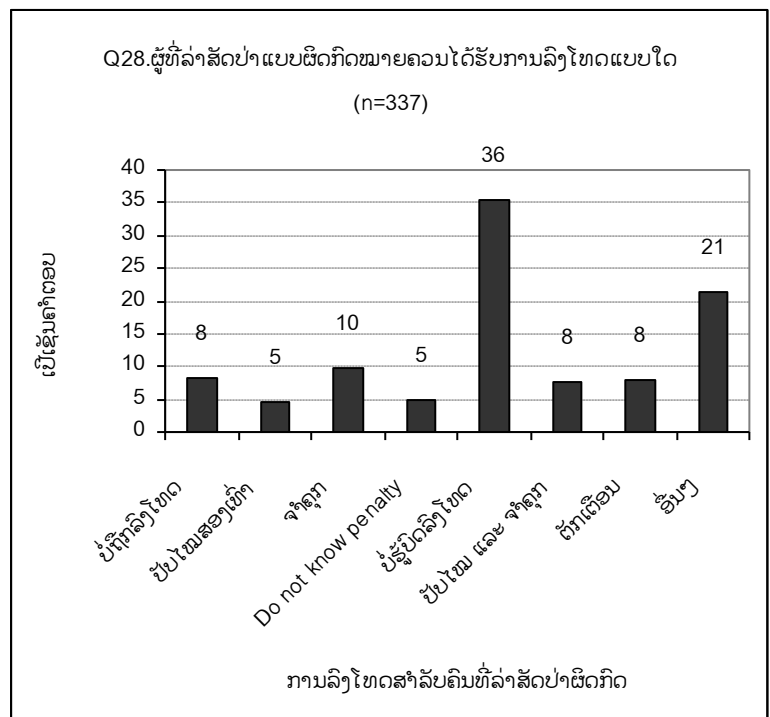
ນິດ ແມ່ນຫ້າມນຳໄຊ້ ເພື່ອລ່າສັດປ່າ.

ພວກເຮົາຖາມ 343 ຄົນວ່າ ເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ເຄື່ອງມືຊະນິດໃດທີ່ຫ້າມນຳໄຊ້ ເພື່ອ ລ່າ ສັດປ່າ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບຟິກທີ Q 26). ເຫັນວ່າ ຈາກ 701 ຄຳຕອບ: ມີ ເຖິງ 40% ຕອບວ່າ ບັນທຸກຊະນິດ, 35% ຕອບວ່າ ແຮ້ວລະເບີດ, 11% ຢາ ເມື່ອ. ຄຳຕອບດັ່ງກ່າວ ເປັນທີ່ກະຈ່າງແຈ້ງແລ້ວວ່າ ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າຮູ້ວ່າ ອາວຸດຊະນິດໃດທີ່ຫ້າມນຳໄຊ້ລ່າສັດ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າ ຈະມີປະຊາ ຊົນຈຳນວນ ໜ້ອຍໜຶ່ງ ທີ່ບອກວ່າ ຫ້າມນຳ ໄຊ້ແຮ້ວທຸກຊະນິດ ແລະ ໜ້າເກັກ. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຜູ້ທີ່ບໍ່ລ່າສັດປ່າດັ່ງນັ້ນ ໃນຄວາມຄິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ຈຶ່ງ ເຂົ້າໃຈ ວ່າອາວຸດທຸກຊະນິດ ແລະແຮ້ວທຸກຊະ

ຜູ້ໃຫ້ສຳພາດຈຳນວນ 343 ຄົນຖືກຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ຜິດກົດໝາຍບໍ່ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບຟິກ ທີ່ Q27), ເຫັນວ່າມີເຖິງ 95% ຕອບວ່າ ການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ຜິດກົດໝາຍ. ຄຳຕອບນີ້ເປັນສິ່ງບົ່ງ ບອກວ່າປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າຮູ້ວ່າ ຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າເປັນສິ່ງ ທີ່ຜິດກົດໝາຍ, ແຕ່ຍັງມີປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ບອກວ່າການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ບໍ່ຜິດກົດໝາຍ, ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າສັດປ່າຊະນິດນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ຫູ, ກະຮອກ ແລະ ນົກຊະນິດນ້ອຍ ແມ່ນສາມາດຊື້-ຂາຍໄດ້. ສາເຫດທີ່ປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າຕອບແນວນີ້ ກໍ່ຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ເຂົ້າໃຈກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

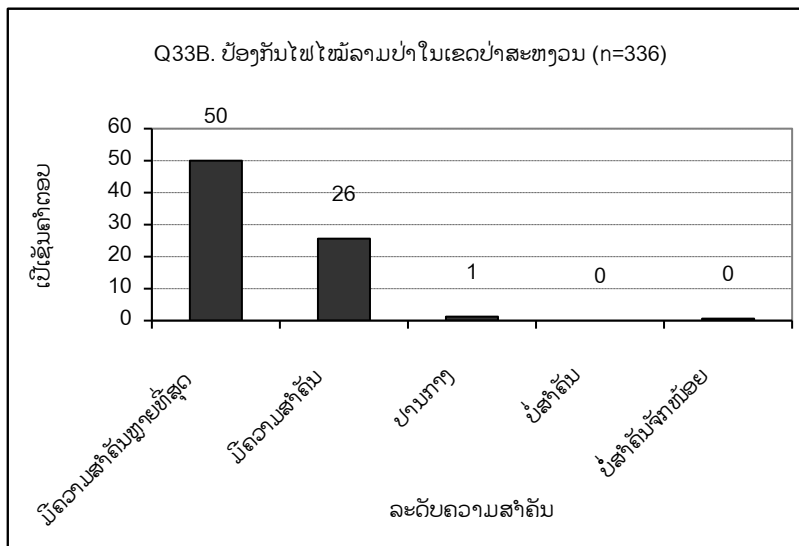
ພວກເຮົາຖາມປະຊາຊົນຈຳນວນ 337 ຄົນວ່າຜູ້ທີ່ລ່າສັດປ່າແບບຜິດກົດໝາຍ ຄວນຖືກລົງໂທດແບບໃດ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບຟິກທີ່ Q28). ປະກົດວ່າ 36% ຕອບວ່າຄວນຖືກປັບໄໝ, 21% ຕອບວ່າລົງໂທດຕາມກົດໝາຍ. ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຮູ້ເຖິງບົດລົງໂທດ ຕໍ່ການຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ, ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຮູບການ ປັບໄໝເປັນແບບໃດ. ແຕ່ກໍ່ສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າເຂົ້າໃຈ ເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ບົດລົງໂທດ ຂອງການຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ລະອຽດ. ເຖິງວ່າຈະມີປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ບອກວ່າການຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ ບໍ່ຖືກລົງໂທດ ຄົນກຸ່ມນີ້ ອາດຈະບໍ່ຮູ້ ແລະ ອາດແມ່ນພວກທີ່ຊື້-ຂາຍສັດປ່າ.

ພວກເຮົາຖາມ 325 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຜົນຮ້າຍຂອງການຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າມີຫຍັງແດ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 61% ຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງໜຶ່ງຄຳຕອບ, 7% ຕອບຖືກສອງຄຳຕອບ ແລະ 32% ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້. ສະແດງວ່າຄົນບໍ່ຮູ້ເຖິງ ຜົນກະ

ທົບ ຂອງການຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ, ດັ່ງມັນໄດ້ສະແດງອອກໃນຈຳນວນ 32% ທີ່ ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້. ໃນຈຳນວນຜູ້ທີ່ ຕອບວ່າບໍ່ຮູ້ ແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້ລ່າສັດປ່າ ແລະບໍ່ໄດ້ຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ.

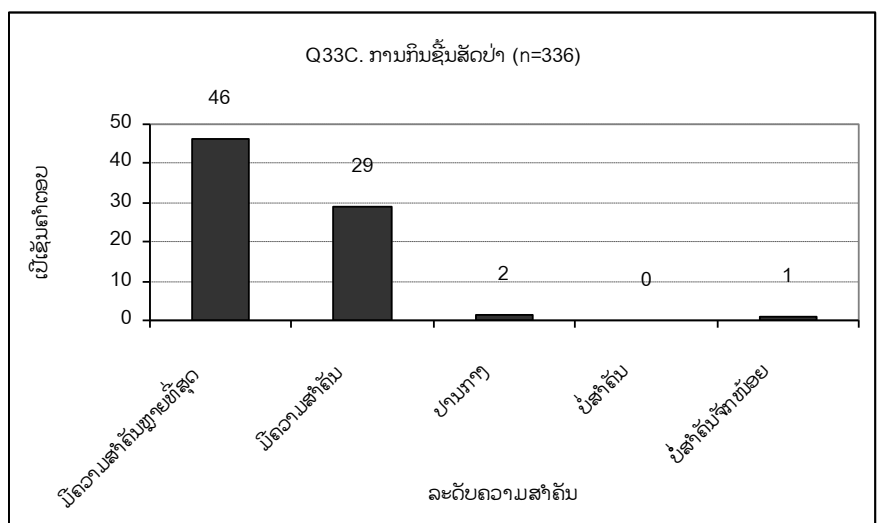
50% ຂອງຈຳນວນ 335 ຄົນຖືກຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ການຊື້ຊົນສັດປ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຜິດບໍ່. ເຫັນວ່າ, 34% ຕອບວ່າເຫັນດີ ທີ່ສຸດວ່າ ການຊື້ຊົນສັດປ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຜິດ. ສະແດງວ່າ, ປະຊາຊົນຮູ້ເຖິງກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ, ເຖິງ ແມ່ນວ່າຈຳນວນ 10% ຈຳຕອບວ່າບໍ່ເຫັນດີ ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຄິດວ່າ ການຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ ຊະນິດ ນ້ອຍເຊັ່ນ: ກະຮອກ, ໝູ, ນົກນ້ອຍ ແລະອື່ນໆ ສາມາດຊື້-ຂາຍໄດ້. ແຕ່ວ່າມີເຖິງ 99% ຕອບ ເປັນສູງດຽວກັນວ່າ ບໍ່ໃຫ້ມີ ການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ.

ພວກເຮົາຖາມ 336 ຄົນວ່າ ການປ້ອງ ກັນໄພລາມປ່າບໍ່ໃຫ້ລາມເຂົ້າ ເຂດ ຫວງ ຫ້າມເດັດຂາດຂອງປ່າສະຫງວນ ເປັນ ສິ່ງຈຳເປັນສຳລັບເຂົາເຈົ້າບໍ່ (ໃຫ້ເບິ່ງ ກຣາບພິກທີ Q33B). ເຫັນວ່າ 50% ຕອບວ່າຈຳເປັນທີ່ສຸດ, 26% ຕອບວ່າຈຳ ເປັນ. ປະຊາຊົນອາດຈະຄິດເຖິງວັງສະ ຫງວນທີ່ຫຼາຍບ້ານສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຢູ່ບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າເພື່ອເປັນບ່ອນ ຫາປາ ເພື່ອ ການນຳໄຊ້ພາຍໃນຄອບຄົວ ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄປ ຫາປາຢູ່

ໄກ. ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຄິດວ່າ ເຂດຫວງຫ້າມອາດ ຈະໃຫ້ປະໂຫຍດກັບເຂົາເຈົ້າໄດ້ ຄືກັບວັງ ສະຫງວນ.

ພວກເຮົາຖາມ 336 ຄົນວ່າການ ກິນຊີ້ນສັດປ່າ ມີຄວາມສຳຄັນ ສຳ ລັບເຂົາເຈົ້າບໍ່ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບພິກ ທີ່ Q33C). ປະກົດວ່າ 46% ຕອບ ວ່າສຳຄັນທີ່ສຸດ, ຕອບວ່າ ມີຄວາມ ສຳຄັນ 29%. ເຫັນວ່າ 75% ເຫັນ ຄວາມຈຳເປັນ ຂອງ ສັດປ່າ ທີ່ເປັນ ແຫຼ່ງອາຫານທີ່ຈຳເປັນສຳລັບເຂົາ ເຈົ້າ.

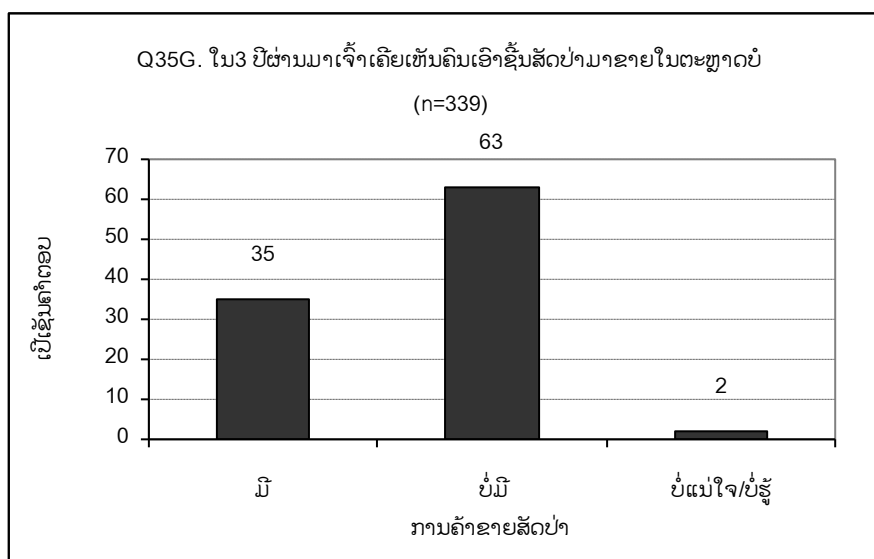

ພວກເຮົາຖາມ 331 ຄົນວ່າ ການອະນຸລັກສັດປ່າ ເພື່ອໃຫ້ມີໄຊ້ຕະຫຼອດໄປ ເປັນສິ່ງຈຳເປັນບໍ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາບຟິກທີ Q33D). ເຫັນວ່າ 25% ຕອບວ່າສຳຄັນທີ່ສຸດ, 25% ຕອບວ່າສຳຄັນ ແລະ 18% ຕອບວ່າ ບໍ່ຈຳເປັນ. ໃນຈຳນວນ 18% ທີ່ຕອບວ່າບໍ່ຈຳເປັນ ອາດເປັນກຸ່ມຄົນທີ່ ບໍ່ໄດ້ກິນຊີ້ນສັດປ່າ ແລະບາງຄົນກໍບໍ່ຮູ້ວ່າ ສັດປ່າມີຄວາມຈຳເປັນຕໍ່ ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ດັ່ງນັ້ນ, ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງຄິດວ່າ ມັນບໍ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະອະນຸລັກເສືອ ໂຄ່ງ.

ພວກເຮົາຖາມ 342 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ ວ່າຜູ້ໃດສົມຄວນ ທີ່ຈະໄດ້ກິນສັດປ່າ. ເຫັນວ່າ 42% ຕອບວ່າໝົດທຸກຄົນ ສົມຄວນຈະໄດ້ກິນ, ບໍ່ມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບໃຜ ແລະບາງຄົນກໍຕອບວ່າບໍ່ຮູ້. ຄົນທີ່ຕອບວ່າ ການກິນສັດປ່າຈຳເປັນ ສຳລັບໝົດທຸກຄົນ ແມ່ນຍ້ອນວ່າເຂົາເຈົ້າເຫັນ ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ກິນຊີ້ນສັດປ່າ, ບາງຄົນກໍໃຊ້ສັດປ່າ ເພື່ອເປັນຢາປິວ ພະຍາດ, 32% ຕອບວ່າມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ໝົດທຸກຄົນ ແລະ 24% ຕອບວ່າ ສັດປ່າມັນມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ ປະຊາຊົນ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.

ພວກເຮົາຖາມ 340 ຄົນວ່າງ່າຍ ຫຼື ຍາກສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ທີ່ຈະລາຍງານເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຖ້າເຂົາເຈົ້າພົບເຫັນ ຄົນທີ່ລ່າສັດປ່າ ແບບຜິດກົດໝາຍ. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 70% ຕອບວ່າງ່າຍ, ແຕ່ຍັງມີ 26% ຕອບວ່າຍາກ. ຄຳຖາມດັ່ງ ກ່າວ, ເປັນຄຳຖາມທີ່ຂ້ອນຂ້າງ ຕອບຍາກ. ສຳລັບຊົນເຜົ່າລາວລຸ່ມ ແລະຂະມຸແລ້ວ ແມ່ນເປັນເລື່ອງງ່າຍ ທີ່ຈະ ລາຍງານຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍສຳລັບເຜົ່າມົ້ງ. ເພາະວ່າເຜົ່າມົ້ງ ຈະບໍ່ລາຍງານຜູ້ໃດ ທີ່ຢູ່ບ້ານ ຂອງ ເຂົາເຈົ້າ, ແຕ່ໂດຍລວມແລ້ວມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະລາຍງານ ສຳມະຊິກ ໃນຄອບຄົວ.

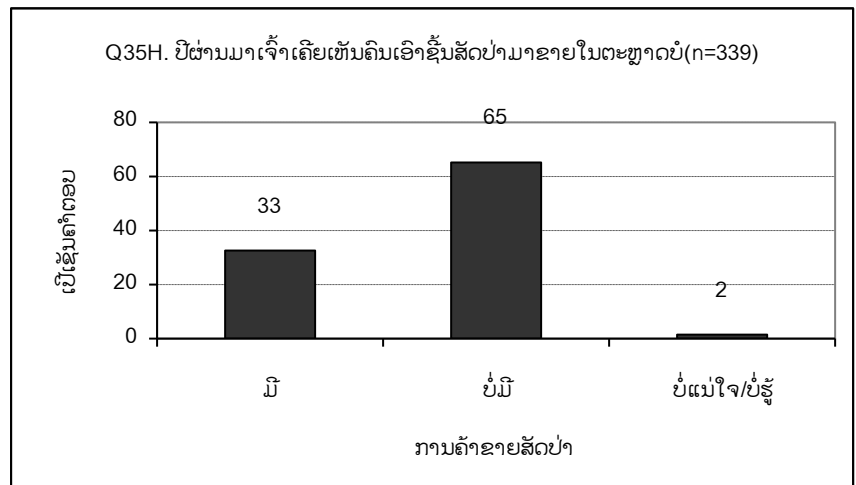
340 ຄົນທີ່ຖືກຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ງ່າຍ ຫຼື ຍາກສຳລັບເຂົາເຈົ້າ ທີ່ຈະເຂົາຊີ້ນສັດປ່າ. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 58% ຕອບວ່າ ງ່າຍ, ແຕ່ຍັງມີ 38% ຕອບວ່າຍາກ. ຜູ້ທີ່ຕອບວ່າງ່າຍ ມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກຜູ້ທີ່ຕອບວ່າຍາກ ຢູ່ບ່ອນວ່າ: ຜູ້ ທີ່ມີເສດຖະກິດຄອບຄົວດີ ແລະມີເງິນພຽງພໍ ບວກກັບວັດທະນະທຳໃນການກິນ ທີ່ຖືກປູກມາແຕ່ນ້ອຍ ເຮັດໃຫ້ເຂົາ ເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ຖ້າບໍ່ໄດ້ກິນສັດປ່າຄົງຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້.

ໃນຈຳນວນ 339 ຄົນທີ່ ພວກເຮົາ ຖາມວ່າ ງ່າຍ ຫຼື ຍາກ ທີ່ຈະຢຸດຕິ ການຖາງໄຮ່. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 61% ຕອບວ່າ ຍາກທີ່ຈະຢຸດຕິ ການຖາງ ໄຮ່, ແຕ່ຍັງມີ 32% ຕອບວ່າງ່າຍ. ຄວາມແຕກຕ່າງ ຂອງຜູ້ທີ່ຕອບຄຳ ຖາມ ເປັນຍ້ອນ ວ່າປະຊາຊົນບາງ ຄົນ ມີເນື້ອທີ່ກະສິກຳຄົງທີ່ຈຳກັດ ຍ້ອນທີ່ຕັ້ງຫ່າງໄກພູມສາດ.

ໃນຈຳນວນ 339 ທີ່ຖືກຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າ ປະກົດເຫັນການ ຊື້-ຂາຍ ສັດປ່າ ຢູ່ຕາມ ຕະຫຼາດ ຕາມບ້ານ ຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ ໃນໄລຍະ 3 ປີທີ່ ຜ່ານມາ. ເຫັນ ວ່າ 63% ຕອບ ວ່າ: ບໍ່ເຄີຍເຫັນ, ໃນຂະນະທີ່ 35% ຕອບວ່າເຄີຍເຫັນ. ແລະໄດ້ຖາມ ຕື່ມອີກ 339 ຄົນ ໃນໄລຍະ 1 ປີທີ່ ຜ່ານມາ. ເຫັນວ່າມີ 65% ຕອບ ວ່າ ບໍ່ເຄີຍ ເຫັນ ແລະ 33% ຕອບ ວ່າເຄີຍເຫັນ (ໃຫ້ເບິ່ງກຣາຟຟິກທີ Q 35H). ສົມທົບລະຫວ່າງ 2 ກຣາຟຟິກແລ້ວຜົນຂອງການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ດ້ານການອະ ນຸລັກ ສາມາດເຮັດ ໃຫ້ ການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ມີການປ່ຽນແປງພຽງແຕ່ຢູ່ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ.

336 ຄົນຖືກຖາມວ່າ ໃນໄລຍະສາມປີທີ່ຜ່ານມານີ້ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາງໄຮ່ບໍ່. ເຫັນວ່າ 71% ຕອບວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາງໄຮ່ ໃນຊ່ວງເວລາ ສາມປີທີ່ຜ່ານມາ, ໃນຂະນະທີ່ 28% ຕອບວ່າ ເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຖາງໄຮ່. ແລະເຮົາຖາມເຂົາວ່າ ໄຮ່ທີ່ຖາງ ຕ້ອງໄດ້ຈູດບໍ່. ມີເຖິງ 69% ຕອບວ່າຕ້ອງໄດ້ຈູດ. ເປັນທີ່ຈະແຈ້ງ ແລ້ວວ່າປະຊາຊົນໃນເຂດ ດັ່ງກ່າວ ບໍ່ມີນາຄົງທີ່ ເຊິ່ງເຂົາ ເຈົ້າຕ້ອງເຮັດໄຮ່ ເພື່ອປູກເຂົ້າໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມ ຕ້ອງການ.

ຈຳນວນ 251ຄົນຖືກຖາມວ່າ ເຂົາເຈົ້າເຂົ້າໄປເອົາຫຍັງແດ່ ຢູ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍ ເພື່ອມານຳໄຊ້ເຂົ້າໃນຊີວິດປະຈຳວັນ. ປະກົດວ່າຄົນສ່ວນໃຫຍ່ ເຊິ່ງມີເຖິງ 75% ຕອບໄດ້ໜຶ່ງຄຳຕອບ ແລະມີ 24% ຕອບຖືກສອງຂໍ້.

ພວກເຮົາສອບຖາມ 233 ຄົນວ່າ ເຂົາເຈົ້າສາມາດ ລຽງລຳດັບ ບັນຫາທີ່ມີຕໍ່ ສັດປ່າ ຢູ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍມີຫຍັງແດ່. ເຫັນວ່າ 75% ຂອງຜູ້ທີ່ໃຫ້ການສຳພາດ ຕອບມາໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງພຽງແຕ່ບັນຫາດຽວ, ຜູ້ທີ່ຕອບໄດ້ສອງບັນຫາກວມເອົາ 24%. ແລະພວກເຮົາຍັງສືບຕໍ່ຖາມເຂົາເຈົ້າອີກວ່າ ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນຫາດຢ່າງໄມ້ ຢູ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳ ແອດ - ພູເລີຍ. ມີເຖິງ 77% ຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງໜຶ່ງຂໍ້, ໃນຂະນະທີ່ 21% ຕອບຖືກສອງຂໍ້. ນອກຈາກນັ້ນ, ທີມງານຍັງຖາມປະຊາຊົນ ຈຳນວນ 233 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ຢູ່ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ ນ້ຳ ແອດ - ພູເລີຍໄດ້ແນວໃດ. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 78% ຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໜຶ່ງ ຄຳຖາມ ແລະຕອບຖືກສອງຂໍ້ 21%. ແລະສູດທ້າຍພວກເຮົາກໍ່ຖາມປະຊາຊົນ ຈຳນວນ 233 ຄົນວ່າເຂົາເຈົ້າ ຮູ້ບໍ່ວ່າ ເຂົາເຈົ້າຈະຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາ ສັດປ່າ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ເສືອໂຄ່ງ ຢູ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ - ພູເລີຍໄດ້ແນວໃດ. ເຫັນວ່າມີເຖິງ 93% ຕອບໄດ້ຖືກຕ້ອງ. ສາເຫດທີ່ປະຊາຊົນສາມາດ ຕອບໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງພຽງຄຳຖາມດຽວ ກໍ່ຍ້ອນວ່າ ປະຊາຊົນ ຍັງບໍ່ຮູ້ໂຕວ່າ ສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບ ຈາກປ່າໄມ້ມັນມີມະຫາສານ ແລະ ຈຳເປັນຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສະຫຼຸບແລ້ວວ່າ, ປະຊາຊົນບໍ່ສາມາດອະທິບາຍ ວ່າ

ປະໂຫຍດຫຍັງແດ່ທີ່ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຈາກປ່າໄມ້. ມັນຈຳເປັນທີ່ ທີມງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ດ້ານ
ການອະນຸລັກ ຈະ ຕ້ອງໄດ້ ພັດທະນາ ກິດຈະກຳໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າ
ໃຈເຖິງຜົນປະໂຫຍດທີ່ເຂົາເຈົ້າ ໄດ້ ຮັບຈາກປ່າໄມ້ ຢ່າງ ເລິກເຊິ່ງ ແລະຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ
ການດຳລົງຊີວິດ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນອາໄສທຳມະຊາດ ໂດຍສະ ເພາະແມ່ນປ່າໄມ້ ແລະ ສັດປ່າ.

ຈຳນວນ 223 ຄົນ ຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ຖືກຕັ້ງຄຳຖາມວ່າເຂົາເຈົ້າ ມີສັດລ້ຽງຈັກໂຕ. ເຫັນວ່າຜູ້ຕອບຄຳຖາມ ໄດ້
ຕອບວ່າ: ມີຄວາຍ ຈຳນວນ 164 ໂຕ, ງົວ 93 ໂຕ, ໝູ 109 ແລະແບ້ 26 ໂຕ. ສັດລ້ຽງຈຳນວນດັ່ງກ່າວ ເຈົ້າຂອງ
ຈະລ້ຽງຕາມທຳມະຊາດ ໂດຍປ່ອຍສັດ ໄປຕາມພູຕາມປ່າ ເຊິ່ງມີໂອກາດສູງ ທີ່ເສືອໂຄ່ງຈະກິນສັດລ້ຽງ ຂອງເຂົາ
ເຈົ້າ ເຊິ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາລະຫວ່າງ ຄົນກັບເສືອໂຄ່ງ ເພາະວ່າຄົນຄິດວ່າເສືອໂຄ່ງ ເປັນຕົ້ນເຫດ ຂອງບັນຫາ. ແຕ່ທີ່
ຈິງແລ້ວ ບາງຄັ້ງ ກໍ່ບໍ່ແມ່ນເສືອໂຄ່ງສະເໝີ ໄປທີ່ກິນສັດລ້ຽງ ຂອງເຂົາເຈົ້າ ອາດຈະເປັນສັດຊະນິດອື່ນ ກໍ່ເປັນ
ໄປໄດ້ ແຕ່ປະຊາຊົນ ມັກໂທດແຕ່ເສືອໂຄ່ງໂລດ, ບັນຫາດັ່ງກ່າວແມ່ນຍ້ອນ ປະຊາຊົນ ເອົາສັດໄປລ້ຽງ ຢູ່ບ່ອນເສືອ
ໂຄ່ງອາໄສ ແລະ ປະຊາຊົນລ່າສັດຈຳພວກ ທີ່ເປັນອາຫານ ຂອງເສືອໂຄ່ງແບບ ດັບສູນ ເຊິ່ງເຮັດ ໃຫ້ເສືອໂຄ່ງ
ບໍ່ມີອາຫານພຽງພໍ (ສັດທີ່ເປັນອາຫານ ຂອງເສືອໂຄ່ງ ປະກອບມີ: ກວາງ, ກະທົງ, ເຍືອງ, ໝູປ່າ, ຟານ ແລະອື່ນໆ).
ເມື່ອເສືອໂຄ່ງ ມີອາຫານບໍ່ພຽງພໍແລ້ວ ຄົນເຮົາຍັງປ່ອຍ ສັດລ້ຽງໄປໄກ້ເສືອອີກ ມັນກໍ່ເປັນເງື່ອນໄຂສະດວກ
ທີ່ເສືອຈະກິນສັດ ລ້ຽງ.

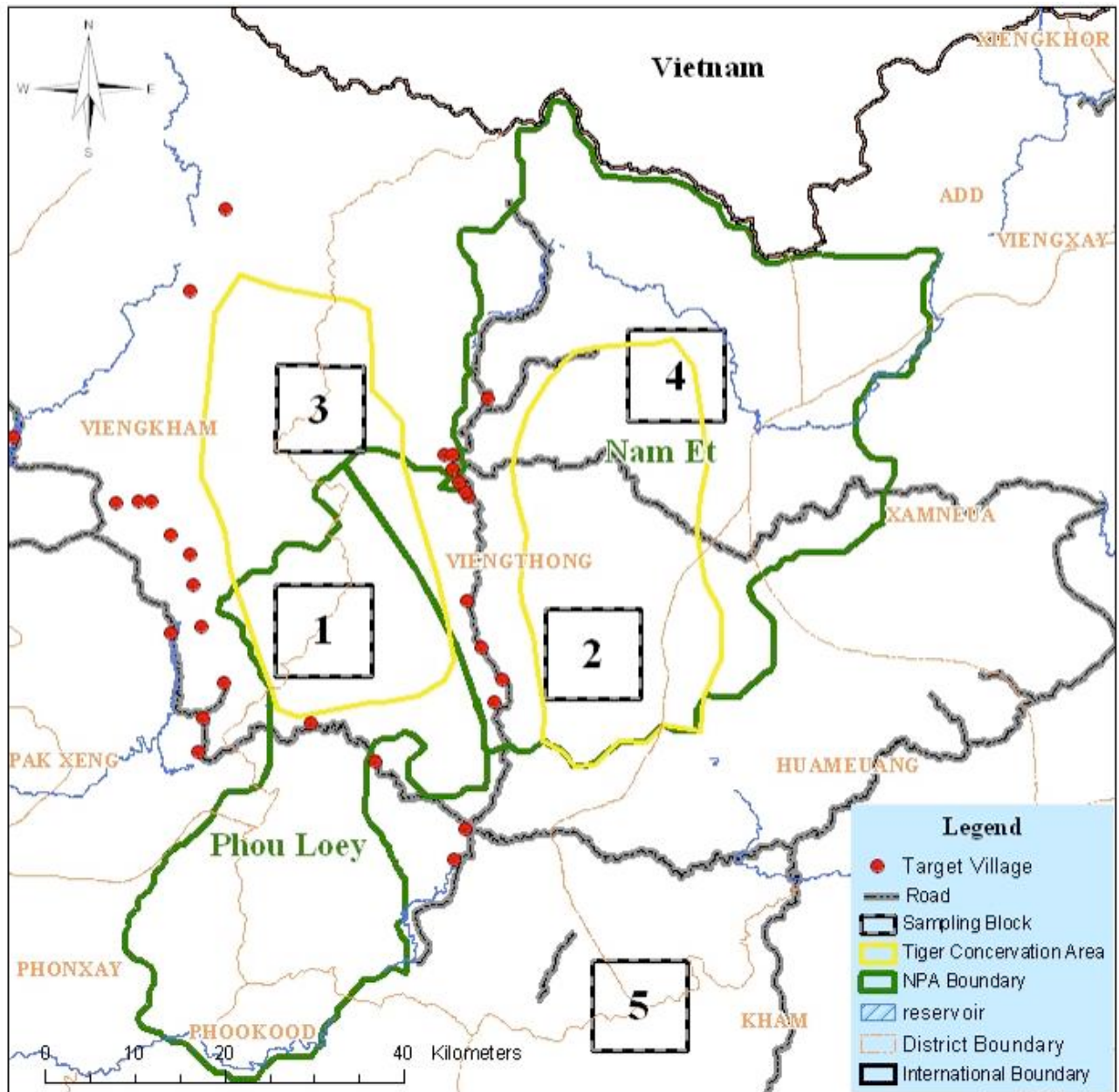
ເອກະສານອ້າງອີງ

- Duckworth, J. W., R. E. Salter, and K. Khounboline 1999. Wildlife in Lao PDR: 1999 Status Report. The World Conservation Union (IUCN), Wildlife Conservation Society (WCS) and Centre for Protected Areas and Watershed Management (CPAWM), Vientiane.
- Jacobson, H. A., J. C. Kroll, R. W. Browning, B. H. Koerth, and M. H. Comcay. 1997. Infrared-triggered Cameras for Censusing White-tailed Deer. Pages 547-556. Wildlife Foc Bull.
- Johnson, A., C. Vongkhamheng, M. Hedemark, and T. Saithongdam. 2006. Effects of human-carnivore conflict on tiger (*Panthera tigris*) and prey populations in Lao PDR. *Animal Conservation* **9**:421-430.
- Johnson, A., C. Vongkhamheng, M. Hedemark, and T. Saythongdum. 2004. The status of tiger, prey and human-tiger conflict in the Nam Et - Phou Louey National Protected Area. Wildlife Conservation Society, Vientiane.
- Saypanya, S. 2006. Field trip report on signboard establishment in the Nam Et-Phou louei National Protected Area Viengkham District, Luang Prabang Province and Viengthong District, Huaphanh Province. Report.
- Saypanya, S., T. Hansel, and S. Duangsavanh. 2005. Mass media conservation outreach in Lao PDR.
- Vannalath, S., and T. Hansel. 1999. Basic Training in Biodiversity Conservation, Extension and Protected Area Demarcation Nam Ha NBCA Luang Namtha Province. Pages 1-22. WCS, Vientiane.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1: ບັນດາບ້ານເປົ້າໝາຍ

Survey villages (Viengthong district)					
No	ເມືອງວຽງທອງ	Viengthong District	# household		# sample site
1	ລ້ອງງົວປ່າ	LongNguaPah	56	3.24	17
2	ບວມຟາດ	BouamFart	46	2.84	16
3	ນ້ຳເນີນ	NamNem	41	2.64	16
4	ໂພນຊອງ	Ponsong	58	3.32	17
5	ນ້ຳປຸ່ງ	NamPhung	59	3.36	18
6	ສັນອັງ	SunOng	42	2.68	16
7	ຫ້ວຍສະງອນ	HuaySaNgon	34	2.36	14
8	ນ້ຳງາວ	NamNgao	45	2.8	16
9	ສາກົກ	SaGok	42	2.68	16
10	ທາດ	Tart	50	3	17
					163
Survey villages (Viengkham district)					
No	ເມືອງວຽງຄຳ	Viengkham District	# household		# sample site
1	ນາເບຶງ	NaBeung	104	5.16	20
2	ຜາແດງ	PhaDaeng	58	3.32	17
3	ປຸງທ້າວ	PhungTao	21	1.84	11
4	ປາກລາວ	PakLao	59	3.36	18
5	ຫ້ວຍໂກນ	HuayGorn	50	3	17
6	ນາແວນ	Naven	58	3.32	17
7	ພູຄ້ອງ	PhuKong	59	3.36	18
8	ບວມມີ	BouamMi	67	3.68	18
9	ດອນເງິນ	DonNgern	67	3.68	18
10	ນານ້ອຍ	NaNoi	67	3.68	18
					173
Military camps					
No	ຄ້າຍ	Viengthong District	# household		# sample site
1	ກອງພັນ 585	Military camp 585	70	3.8	18
2	ກບ ທະຫານເມືອງ	District Military Office	60	3.4	18
3	ກອງ 15	Military camp 15	53	3.12	17
No	ຄ້າຍ	Viengkham District	# household		# sample site
1	ກບ ທະເມືອງ	District Military Office	50	3	17
2	ກອງ 27	Military camp 27	40	2.6	15
					85

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2: ແຜນທີ່ບ້ານ ແລະຄ້າຍທະຫານ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3: ແບບຟອມສຳພາດ

ແບບຟອມເກັບຂໍ້ມູນ ຄວາມຮັບຮູ້ຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ປ່າສະຫງວນ ແຫ່ງຊາດ NEPL

ຊື່ຜູ້ສຳພາດ:

ບ້ານ:

ເມືອງ:

- 1 ເພດຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ ☐ ຍິງ ☐ ຊາຍ
 - 2 ເຈົ້າເຫັນດີໃຫ້ສຳພາດບໍ່? ☐ ຫ້າມດີ ☐ ບໍ່ເຫ້ມດີ
 - 3 ອາຍຸເຈົ້າຈັກປີ? ☐ 14-18 ☐ 19-30 ☐ 31-45 ☐ >60 ☐ 46-60
 - 4 ເຈົ້າເປັນຄົນຊົນຊາດຫຍັງ? ☐ ລາວລຸ່ມ ☐ ລາວເທິງ ☐ ລາວສູງ
- ຊົນເຜົ່າ
-
- 5 ອາຊີບຫຼັກ ຂອງເຈົ້າແມ່ນຫຍັງ? ☐ ຊາວກະສິກອນ ☐ ທຸ ☐ ທະຫານ
☐ ຕ່ຳຫຼວດ ☐ ນັກຮຽນ
- ອື່ນໆ
-
- 6 ທ່ານອາໄສຢູ່ໃສ ☐ ໃນເມືອງ ☐ ຄ້າຍ ☐ ສະໜ້າ
☐ ນອກເມືອງ
- 7 ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າຄວາມໝາຍ ຂອງການອະນຸລັກ ແມ່ນຫຍັງ? ☐ ການຫວຽດຖ້າມ ☐ ການປົກປັ້ນຮັກສາ ☐ ບໍ່ຮູ້
☐ ການນຳໃຊ້ແບບສະຫງວນ ເພື່ອໃຫ້ມີໃຊ້ຕະຫຼອດໄປ
- 8 ສະພາບສັດປ່າໃນໄລຍະ 10 ປີທີ່ຜ່ານມາເປັນແນວໃດ? ☐ ເພີ່ມຂຶ້ນ ☐ ລຸດລົງ ☐ ຍັງຄືເກົ່າ
- 9 ເປັນຫຍັງສັດປ່າ ຈຶ່ງລຸດລົງ? ☐ ຄົນຄິດວ່າມັນໝົດບໍ່ເປັນ ☐ ຄົນຄິດວ່າມັນບໍ່ແມ່ນຂອງໃຜ
☐ ຄົນຫາແບບຍາດໄດ້ຍາດເອົາ ☐ ບໍ່ປະຕິບັດລະບຽບການ ໃນການນຳໃຊ້
☐ ບໍ່ຮູ້
- 10 ເຈົ້າເຄືອໄດ້ຍື່ນສັດປ່າຂະໜິດໜຶ່ງຊື່ວ່າເສືອ ໂຄ່ງບໍ່? ☐ ເຈົ້າ ☐ ບໍ່
- 11 ເສືອ ໂຄ່ງເປັນໂຕແນວໃດ? ☐ ຖືກ ☐ ບໍ່ຖືກ
- 12 ເຈົ້າມັກເສືອ ໂຄ່ງບໍ່? ☐ ມັກ ☐ ບໍ່ມັກ
- 13 ຍ້ອນຫຍັງ? ☐ ມັນເປັນສັດຮ້າຍ ☐ ມັນກິນສັດລ້ຽງ ☐ ເປັນສັດທີ່ສວຍງາມ
☐ ຮັກສາຄວາມສົມດູນທາງທຳມະຊາດ
☐ ສົນສັດທີ່ໝວກເຮົາມີບາດ ☐ ເປັນຕົວແທນຂອງພະລັງອຳນາດ
- ອື່ນໆ
-
- 14 ເຈົ້າຄິດວ່າເສືອຢູ່ໃນສະຖານະພາບຕໍ່ການສູນພັນບໍ່? ☐ ເຈົ້າ ☐ ບໍ່ ☐ ບໍ່ຮູ້
- 15 ເຈົ້າຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນ ໂພສົມຄຸນທີ່ສຳຄັນທີ່ລຸດດ້ຽມ ເສືອ ໂຄ່ງ? ☐ ທຳລາຍປ່າໄມ້ ☐ ບໍ່ຮູ້ ☐ ສັດຕູທາງທຳມະຊາດ
☐ ລ່າເສືອ ໂຄ່ງ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ☐ ແຮວລະເບີດ
☐ ລ່າສັດທີ່ເປັນອາຫານມັນ ເກີນຂອບເຂດ ເພື່ອເປັນອາຫານ
- ອື່ນໆ

16 ເຈົ້າຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສອງຕໍ່ກັບເລື່ອໂຄງ?

- ☐ ທຳລາຍປ່າໄມ້ ☐ ບໍ່ຮູ້ ☐ ສັດຕູທາງທຳມະຊາດ
☐ ລ່າເລື່ອໂຄງ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ☐ ແຮ້ວລະເບີດ
☐ ລ່າສັດທີ່ເປັນອາຫານມັນເກີນຂອບເຂດ ເພື່ອເປັນອາຫານ

ອື່ນໆ _____

17 ເຈົ້າຄິດວ່າແມ່ນຫຍັງເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ທີ່ສຳຄັນທີ່ສາມຕໍ່ກັບເລື່ອໂຄງ?

- ☐ ທຳລາຍປ່າໄມ້ ☐ ບໍ່ຮູ້ ☐ ສັດຕູທາງທຳມະຊາດ
☐ ລ່າເລື່ອໂຄງ ເພື່ອເປັນສິນຄ້າ ☐ ແຮ້ວລະເບີດ
☐ ລ່າສັດທີ່ເປັນອາຫານມັນເກີນຂອບເຂດ ເພື່ອເປັນອາຫານ

ອື່ນໆ _____

18 ເຈົ້າຮູ້ຈັກລະບຽບການ ເລກທີ 0524 ບໍ່?

- ☐ ຮູ້ ☐ ບໍ່ຮູ້

19 ລະບຽບການດັ່ງກ່າວເກີນກ່ຽວກັບຫຍັງ?

- ☐ ປະເພດສັດປ່າ ☐ ຊະນິດສັດປ່າ ☐ ຊະນິດຫລັງຫັກມ
☐ ຊະນິດຄຸ້ມຄອງ ☐ ຊັ້ນ-ຂາຍສັດປ່າເປັນສິ່ງທີ່ຜິດກົດໝາຍ
 ເລທີ່ເຮົາສາມາດລ່າສັດປ່າປະເພດຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອເປັນອາຫານຕາມປະເພນີ

20 ປະເພດແມ່ນແນວໃດ?

- ☐ ກຸ່ມສັດຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ຈັດເຂົ້າເປັນປະເພດໜຶ່ງ
☐ ສັດຊະນິດຕ່າງໆ

21 ຊະນິດແມ່ນແນວໃດ?

- ☐ ກຸ່ມສັດຊະນິດຕ່າງໆ ທີ່ຈັດເຂົ້າເປັນປະເພດໜຶ່ງ
☐ ສັດຊະນິດຕ່າງໆ

22 ເຈົ້າຄິດວ່າເລື່ອຈັດຢູ່ໃນບັນຊີສັດປ່າປະເພດໃດໃນລະບຽບ 0524?

- ☐ ການຫລັງຫັກມ ☐ ຄຸ້ມຄອງ ☐ ບໍ່ຮູ້

ອື່ນໆ _____

23 ເຈົ້າຄິດວ່າສັດປ່າປະເພດໃດທີ່ທຳມະຊາດລະດູການ?

- ☐ ການຫລັງຫັກມ ☐ ຄຸ້ມຄອງ ☐ ບໍ່ຮູ້
☐ ທຸກປະເພດ

24 ທຳມະຊາດສັດປ່າປະເພດຄຸ້ມຄອງ ລະດູໃດ?

- ☐ 1/5-31/10 ☐ 1/1-30/4 ☐ 1/11-31/12
☐ 1/8-31/10 ☐ ບໍ່ຮູ້

25 ເປັນເວລາຈັກເດືອນ

- ☐ 2 ເດືອນ ☐ 3 ເດືອນ ☐ 4 ເດືອນ
☐ 5 ເດືອນ ☐ 6 ເດືອນ ☐ 12 ເດືອນ ☐ ບໍ່ຮູ້

26 ເຈົ້າຄິດວ່າເລື່ອງນີ້ຊະນິດໃດ ທີ່ທຳມະຊາດ ແລະຫາປາ?

- ☐ ແຮ້ວຫຼາຊະນິດ ☐ ໄຟຮັບ ☐ ລະເບີດ
☐ ບໍ່ຮູ້ ☐ ສານເຄມີ/ປາເບືອ ☐ ປືນທຸກຊະນິດ
☐ ໜ້າຜັກ ☐ ແຮ້ວທີ່ເຮັດດ້ວຍໂລຫະ

ອື່ນໆ _____

27 ການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ເປັນສິ່ງທີ່ຕິດກົດໝາຍ ຫຼື ບໍ່? ☐ ຕິດ ☐ ບໍ່ຕິດ

28 ເຈົ້າຄິດວ່າຜູ້ລ່າສັດປ່າ ແບບຕິດກົດໝາຍຄວນໄດ້ຮັບການລົງໂທດແບບໃດ?

☐ ບໍ່ຖືກລົງໂທດ ☐ ປັບໄໝສອງເທົ່າ ☐ ຈຳຄຸກ

☐ ບໍ່ຮູ້ບົດລົງໂທດ ☐ ປັບໄໝ ☐ ປັບໄໝພ້ອມຈຳຄຸກ

☐ ຕັກເຕືອນ

ອື່ນໆ _____

29 ເຈົ້າຄິດວ່າຜົນກະທົບ ຂອງການຊື້-ຂາຍສັດປ່າ ມີຫຍັງແດ່?

30 ເຈົ້າເຫັນດີກັບຄຳເວົ້າ ທີ່ຂ້ອຍຈະອ່ານໃຫ້ຟັງ ສ້າງລຸ່ມນີ້ ຫຼາຍປານໃດ?

	ເຫັນດີຫຼາຍທີ່ສຸດ	ເຫັນດີຫຼາຍ	ປານກາງ	ບໍ່ເຫັນດີ	ບໍ່ເຫັນດີຈັກພ້ອມ
ກ ຜູ້ທີ່ລ່າສັດປ່າແບບຕິດກົດໝາຍຄວນ					
ຖືກປັບໄໝ	☐	☐	☐	☐	☐
ຂ ຊື້ສັດປ່າເປັນສິ່ງທີ່ຕິດ	☐	☐	☐	☐	☐
ຄ ເຈົ້າເຫັນວ່າການຫ້າມຊື້-ຂາຍສັດປ່າ					
ເປັນສິ່ງທີ່ຕິດກົດໝາຍ	☐	☐	☐	☐	☐

31 ເຂດຫວງຫ້າມໃນເຂດປ່າສະຫງວນເດັດຂາດ ແມ່ນເຂດແນວໃດ?

☐ ບ່ອນທີ່ຄົນສາມາດເຂົ້າໄປ ທົ່ວໂທດໄດ້ຕະຫຼອດເວລາທີ່ເຂົາເຈົ້າຢາກໄປ

☐ ເຂດທີ່ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ທຸກຄົນເຂົ້າໄປທົ່ວໂທດຕາມຄວາມຕ້ອງການ

☐ ບໍ່ຮູ້

ອື່ນໆ _____

32 ເຈົ້າຮູ້ບໍ່ວ່າເປັນຫຍັງຈຶ່ງຈຳກັດເຂດຫວງຫ້າມເດັດຂາດ?

☐ ເພື່ອເປັນບ່ອນອອກແຮມແຮງລູກ ຂອງສັດປ່າ

☐ ເພື່ອເປັນບ່ອນພັກ ຂອງພືດຕ່າງໆ

☐ ເພື່ອເຕືອນປະຊາຊົນ ໃຫ້ຮູ້ວ່າບໍ່ສາມາດເຂົ້າໄປໃນເຂດດັ່ງກ່າວ

☐ ບໍ່ຮູ້ ☐ ເປັນບ່ອນທ່ອງທ່ຽວ ☐ ເປັນບ່ອນສຶກສາ

33 ຂ້ອຍຈະອ່ານບັນດາກົດຈະກຳ ລຸ່ມນີ້ໃຫ້ເຈົ້າຟັງ ແລະຢາກໃຫ້ເຈົ້າບອກວ່າກົດຈະກຳເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ເຈົ້າ ຫຼື ບໍ່?

	ມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດ	ມີຄວາມສຳຄັນ	ປານກາງ	ບໍ່ສຳຄັນ	ບໍ່ສຳຄັນຈັກພ້ອມ
ກ ອະນຸລັກເລື້ອ ໃຄ່ງບໍ່ໃຫ້ສູນພັນຈາກປ່າ					
ສະຫງວນ	☐	☐	☐	☐	☐
ຂ ອະນຸລັກສັດປ່າເພື່ອການນຳໄຊ້ແບບ					
ຍາວນານ	☐	☐	☐	☐	☐
ຄ ປ້ອງກັນໄພລາມປ່າ	☐	☐	☐	☐	☐
ງ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ນຳສັດປ່າມາ					
ເປັນອາຫານ	☐	☐	☐	☐	☐
ຍ້ອນຫຍັງ?					

34 ການກິນຊີ້ນສັດປ່າ ມີຄວາມສ່ຳຄັນດັ່ງໃດ?

- ☐ ຄົນທີ່ຢູ່ຕົວເມືອງ ☐ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ
☐ ທຸກຄົນ ☐ ຜູ້ກວດກາແຮງບັນດານ
☐ ນັກທ່ອງທ່ຽວ ອື່ນໆ _____

35

ຂ້ອຍຈະອ່ານປະໂຫຍດຕ່າງໆລຸ່ມນີ້ໃຫ້ເຈົ້າຟັງ ແລະຈົ່ງບອກວ່າງ່າຍຫຼື ຍາກສຳລັບເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມປະໂຫຍດ ຕ່າງໆລຸ່ມນີ້

	ງ່າຍ	ຍາກ	ບໍ່ແນ່ໃຈ/ບໍ່ຮູ້
ກ ລາຍງານຜູ້ທີ່ລ່າສັດປ່າແບບຕິດກິດ ໝາຍ			
ດັ່ງເຈົ້າຟັງ	☐	☐	☐
ຂ ຢູ່ດຊື່-ຂາຍສັດປ່າ	☐	☐	☐
ຄ ລາຍງານຜູ້ທີ່ລັກລອບຕິດໄມ້ແບບຕິດ			
ກິດໝາຍໃຫ້ເຈົ້າຟັງ	☐	☐	☐
ງ ຢູ່ດຖາງປ່າເຮັດໄຮ່	☐	☐	☐

	ເຈົ້າ	ບໍ່	ບໍ່ແນ່ໃຈ/ບໍ່ຮູ້
ກ 3 ບີທີຜ່ານມາເຈົ້າໄດ້ຍິນສ່ວນວ່າຄົນ ລ່າ			
ເລື້ອໂຄ່ງຢູ່ NEPL	☐	☐	☐
ຂ ບີທີຜ່ານມາເຈົ້າໄດ້ຍິນສ່ວນວ່າຄົນລ່າ			
ເລື້ອໂຄ່ງຢູ່ NEPL	☐	☐	☐
ຄ 3 ບີທີຜ່ານມາເຈົ້າເຫັນຄົນຂາຍສັດປ່າ			
ຢູ່ດາມດະຫຼາດ, ຫິນທາງ, ...ບໍ່?	☐	☐	☐
ງ ບີທີຜ່ານມາເຈົ້າເຫັນຄົນຂາຍສັດປ່າ			
ຢູ່ດາມດະຫຼາດ, ຫິນທາງ, ...ບໍ່?	☐	☐	☐
ຈ 3 ບີທີຜ່ານມາຢູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າມີຄົນຖືກ			
ຈັບຍ້ອນລ່າເລື້ອໂຄ່ງບໍ່?	☐	☐	☐
ຄ 3 ບີທີຜ່ານມາຢູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າມີຄົນຖືກ			
ຈັບຍ້ອນລ່າເລື້ອໂຄ່ງບໍ່?	☐	☐	☐
ຊ 3 ບີທີຜ່ານມາຢູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າມີຄົນ ຖາງ			
ໄຮ່ບໍ່?	☐	☐	☐
ດ ບີທີຜ່ານມາຢູ່ບ້ານຂອງເຈົ້າມີຄົນ			
ຖາງໄຮ່ບໍ່?	☐	☐	☐

ເຮືອນຂອງຜູ້ໃຫ້ສຳພາດ:

- ☐ ມຸງກະເບື້ອງ ☐ ມຸງສັງກະສີ ☐ ມຸງດ້ວຍໄມ້
☐ ຝາດົນຈີ ☐ ຝາໄມ້ແປນ ☐ ມຸງດ້ວຍໄມ້ໃສ່
☐ ຝາໄມ້ເຮັຍ
☐ ໄຟໄຟ
☐ ເຄື່ອງຈັກຕ່າງ _____

36 ທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນ ຫຼື ໄດ້ເຫັນການໂຄສະນາກ່ຽວກັບ ການອະນຸລັກສິດປ່າ ແລະເສື້ອໂຄ່ງ ຈາກສິ່ງຕ່າງໆລຸ່ມນີ້ບໍ່?

	ເຄີຍ	ບໍ່ເຄີຍ	ບໍ່ແນໃຈ/ບໍ່ຮູ້
ກ ປ້າຍຫ້າມການຊື້-ຂາຍສິດປ່າ	☐	☐	☐
ຂ ແຜນໂປຣແກຼມເຕີສິດປ່າ	☐	☐	☐
ຄ ໄດ້ຍິນການໂຄສະນາທາງວິທະຍຸ	☐	☐	☐
ງ ເຫັນການສະແດງລະຄອນເລື່ອງການອະນຸລັກຢູ່ບ້ານ	☐	☐	☐
ຈ ເຫັນຈາກອຸປະກອນໂຄສະນາອື່ນໆ: ປຶ້ມນິທານ, ປຶ້ມເລື່ອງ, ສະຕິກເກີ...	☐	☐	☐

	ເຄີຍ	ບໍ່ເຄີຍ	ບໍ່ແນໃຈ/ບໍ່ຮູ້
ກ ປ້າຍຫ້າມລ່າເສື້ອໂຄ່ງ	☐	☐	☐
ຂ ແຜນໂປຣແກຼມເຕີເສື້ອໂຄ່ງ	☐	☐	☐
ຄ ໄດ້ຍິນການໂຄສະນາກ່ຽວກັບເສື້ອໂຄ່ງທາງວິທະຍຸ	☐	☐	☐
ງ ເຫັນການສະແດງລະຄອນເລື່ອງການອະນຸລັກເສື້ອໂຄ່ງຢູ່ບ້ານ	☐	☐	☐
ຈ ເຫັນຈາກອຸປະກອນໂຄສະນາອື່ນໆ: ປຶ້ມນິທານ, ປຶ້ມເລື່ອງ, ສະຕິກເກີ...	☐	☐	☐

37 ເຈົ້າໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຫຍັງແດ່ຈາກປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ນ້ຳແອດ-ພູເລີຍ?

38 ທ່ານຈຳແນ່ນຫຍັງທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ປ່າໄມ້ ຢູ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນ້ຳແອດ-ພູເລີຍ?

39 ທ່ານຈຳແນ່ນຫຍັງທີ່ເປັນໄພຂົ່ມຂູ່ ຕໍ່ສິດປ່າ ຢູ່ປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນ້ຳແອດ-ພູເລີຍ?

40 ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາປ່າ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນ້ຳແອດ-ພູເລີຍໄດ້ແນວໃດ?

41 ເຈົ້າຄິດວ່າເຈົ້າສາມາດຊ່ວຍປົກປັກຮັກສາສິດປ່າ ໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດນ້ຳແອດ-ພູເລີຍໄດ້ແນວໃດ?

42 ດອນທີ່ພະນັກງານປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ແລະອົງການອະນຸລັກສິດປ່າລົງມາໂຄສະນາເລື່ອງການອະນຸລັກຢູ່ບ້ານ ເຈົ້າເຈົ້າໄດ້ເຂົ້າຮັບຟັງບໍ່?

43 ເຈົ້າມີຄວາມຈັກ ໂດ?